

Vec T²211/05

Talianska republika

proti

Komisii Európskych spoločenstiev

„Štátna pomoc – Schéma pomoci zavedená talianskymi orgánmi v prospech podnikov nedávno kótovaných na burze – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom a nariaďuje sa jej vymáhanie – Povinnosť odôvodnenia – Selektívna povaha – Ovplyvnenie obchodu medzi členskými štátmi – Narušenie hospodárskej súťaže“

Abstrakt rozsudku

1. *Pomoc poskytovaná štátmi – Preskúmanie Komisiou – Fáza predbežného preskúmania a kontradiktórna fáza – Zlučiteľnosť pomoci so spoločným trhom – Ťažkosti s posúdením – Povinnosť Komisie začať kontradiktórne konanie – Povinnosť predbežne nastoliť opatrenie pomoci s dotknutým členským štátom a preskúmať situáciu vo svetle ním poskytnutých podkladov*

(článok 87 ods. 1 ES a článok 88 ods. 2 a 3 ES; nariadenie Rady č. 659/1999, článok 4 ods. 4)

2. *Právo Spoločenstva – Zásady – Právo na obranu – Uplatnenie na správne konania zaatého Komisiou – Preskúmanie plánovanej pomoci*

(článok 88 ods. 3 ES)

3. *Pomoc poskytovaná štátmi – Preskúmanie Komisiou – Rozhodnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES – Povinnosť odôvodnenia*

(článok 88 ods. 2 ES; nariadenie Rady č. 659/1999, článok 6 ods. 1)

4. *Pomoc poskytovaná štátmi – Rozhodnutie Komisie konštatujúce nezlučiteľnosť pomoci so spoločným trhom – Povinnosť odôvodnenia*

(článok 88 ods. 2 ES a článok 253 ES)

5. *Pomoc poskytovaná štátmi – Pojem – Selektívna povaha opatrenia – Účava na dani uplatniteľná na podniky nedávno kótované na burze – Zahrnutie – Odôvodnenie povahou a štruktúrou daňového systému – Preukázanie, ktoré prináleží dotknutému členskému štátu*

(článok 87 ods. 1 ES)

6. *Pomoc poskytovaná štátmi – Ovplyvnenie obchodu medzi členskými štátmi – Narušenie hospodárskej súťaže – Pomoc malého rozsahu v odvetví vyznačujúcom sa silnou konkurenciou*

(článok 87 ods. 1 ES)

7. *Pomoc poskytovaná štátmi – Zákaz – Výnimky – Pomoc, na ktorú sa môže vzťahovať výnimka podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES*

[?lánok 87 ods. 3 písm. c) ES]

1. V rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci upraveného ?lánkom 88 ES treba rozlišovať medzi predbežnou fázou zis?ovania pomoci podľa odseku 3 tohto ?lánku, ktorá slúži len na to, aby si Komisia mohla urobiť prvý názor o tom, či sporné opatrenie má alebo nemá povahu štátnej pomoci, ako aj o ?iasto?nej alebo úplnej zlu?ite?nosti predmetnej pomoci so spoločným trhom, a fázou formálneho zis?ovania pomoci podľa odseku 2 tohto ?lánku. Len v tejto fáze, ktorá má Komisii umožniť získať úplné informácie o všetkých údajoch veci, upravuje Zmluva ES povinnosť Komisie poskytnúť ú?astníkom možnosť predložiť svoje pripomienky. Podľa ?lánku 4 ods. 4 nariadenia ?. 659/1999 týkajúceho sa uplatňovania ?lánku 88 ES je Komisia povinná za?ať konanie podľa ?lánku 88 ods. 2 ES vtedy, ak jej predbežné zis?ovanie neumožnilo prekonať všetky ?ažkosti vyvolané otázkou, či je štátne opatrenie, ktoré jej bolo predložené na kontrolu, pomocou v zmysle ?lánku 87 ods. 1 ES, najmä ak v rámci tohto predbežného zis?ovania nemohla získať presvedčenie, že dotknuté opatrenie je za predpokladu, že je pomocou, v každom prípade zlu?ite?né so spoločným trhom.

Vzhľadom na právne dôsledky rozhodnutia o za?atí konania podľa ?lánku 88 ods. 2 ES Komisia musí pri predbežnom posúdení sledovaných opatrení ako novej pomoci v prípade, že je možné, že dotknutý ?lenský štát s takýmto posúdením nebude súhlasiť, najprv prediskutovať sporné opatrenia s dotknutým ?lenským štátom, aby mal tento príležitosť prípadne Komisii oznámiť, že podľa neho uvedené opatrenia nie sú pomocou, alebo že sú existujúcou pomocou.

(pozri body 35 – 37)

2. Dodržanie práva na obhajobu v rámci fázy predbežného preskúmania vyžaduje, aby dotknutý ?lenský štát mal možnosť ú?inne vyjadriť svoje stanovisko k dôkazom, na ktorých Komisia založila svoje posúdenie. Na to, aby porušenie práva na obhajobu počas tejto fázy viedlo k zrušeniu konečného rozhodnutia, je však potrebné, aby v prípade neexistencie tohto nedostatku mohlo konanie viesť k inému výsledku. Dôkazné bremeno v tejto súvislosti znáša dotknutý ?lenský štát, keďže akékoľvek porušenie práva na obhajobu je formálnym nedostatkom, ktorý si vyžaduje, aby dotknutý ú?astník konania namietal proti osobitnému negatívne dôsledku tohto popretia jeho subjektívnych práv.

(pozri bod 45)

3. Zásada kontradiktórnosti, ktorá je základnou zásadou práva Spoločenstva a najmä sú?asťou práva na obhajobu, si vyžaduje, aby mal dotknutý ú?astník konania možnosť v rámci správneho konania ú?inne vyjadriť svoje stanovisko k pravdivosti a relevantnosti skutkového stavu, výhrad a okolností uvádzaných Komisiou na podporu jej tvrdení o existencii porušenia Zmluvy ES. Podľa ?lánku 6 ods. 1 nariadenia ?. 659/1999 týkajúceho sa uplatňovania ?lánku 88 ES „rozhodnutie za?ať konať vo veci formálneho zis?ovania zhrnie príslušné záležitosti faktov a práva, bude zahrnovať predbežné zhodnotenie Komisie, ktoré sa týka charakteru pomoci navrhovaného opatrenia a vysvetlí pochybnosti, čo sa týka jeho zlu?ite?nosti so spoločným trhom“. Toto rozhodnutie o za?atí konania musí umožniť dotknutým osobám efektívne sa zú?astniť na konaní vo veci formálneho zis?ovania, v rámci ktorého budú mať možnosť uplatniť svoje tvrdenia. Na tento ú?el stačí, ak sa dotknuté osoby môžu zoznámiť s úvahami, ktoré viedli Komisiu k predbežnej domnienke, že dotknuté opatrenie by mohlo byť novou pomocou nezlu?ite?nou so spoločným trhom.

Komisia nie je povinná informovať dotknutý ?lenský štát o svojom stanovisku pred prijatím rozhodnutia, pokiaľ bol ?lenský štát vyzvaný na predloženie pripomienok.

(pozri body 53, 54, 58)

4. Rozsah povinnosti odôvodnenia závisí od povahy príslušného aktu a od kontextu, v akom bol prijatý. Odôvodnenie musí jasne a nepochybné vyjadrovať úvahu inštitúcie, ktorá akt vydala, takým spôsobom, aby na jednej strane umožnilo súdu Spoločenstva vykonať preskúmanie jeho zákonnosti a na druhej strane umožnilo dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi prijatého opatrenia, aby mohli brániť svoje práva a overiť, či rozhodnutie je alebo nie je dôvodné. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 253 ES, sa má posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť. Komisia najmä nie je povinná zaujať stanovisko ku všetkým tvrdeniam, ktorých sa pred ňou dovoľávali dotknuté osoby. Stačí jej uviesť skutkové okolnosti a právne úvahy majúce v štruktúre rozhodnutia zásadnú dôležitosť.

V prípade schémy pomoci sa Komisia navyše môže obmedziť na preskúmanie všeobecných vlastností spornej schémy pomoci bez toho, aby bola povinná skúmať každý osobitný prípad jej uplatnenia, s cieľom overiť, či táto schéma obsahuje prvky pomoci.

Aj keď Komisia je povinná uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia aspoň okolnosti, za ktorých sa pomoc poskytla, pokiaľ umožňujú preukázať, že pomoc by mohla mať vplyv na obchod medzi členskými štátmi a narušala by alebo by mohla narušiť hospodársku súťaž, nie je však povinná uskutočniť hospodársku analýzu skutočnej situácie na dotknutých trhoch, trhových podielov podnikov príjemcov pomoci, situácie konkurenčných podnikov a obchodu medzi členskými štátmi. Okrem toho v prípade protiprávne poskytnutej pomoci nie je Komisia povinná preukázať skutočný účinok tejto pomoci na hospodársku súťaž a na obchod medzi členskými štátmi. V opačnom prípade by táto požiadavka viedla k podporovaniu členských štátov, ktoré vyplácajú nezákonnú pomoc, na úkor tých, ktoré pomoc oznamujú ešte v štádiu plánu pomoci.

(pozri body 68, 69, 87, 158)

5. Článok 87 ods. 1 ES ukladá, aby sa určilo, či v rámci daného právneho režimu je vnútroštátne opatrenie spôsobilé zvýhodniť určité podniky oproti iným, ktoré by sa vzhľadom na cieľ sledovaný týmto režimom nachádzali v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii.

Je to tak v prípade daňového zvýhodnenia, ktoré sa priznáva len podnikom prijatým na kótovanie na regulovanom trhu v krátkom období, v ktorom sa uplatňuje schéma pomoci, zatiaľ čo akýkoľvek iný podnik je vylúčený z výhod tejto schémy, či už by šlo o spoločnosti už kótované alebo také, ktoré nespĺňajú alebo nemôžu splniť podmienky požadované na kótovanie v období platnosti schémy pomoci.

Pokiaľ ide o prípadné odôvodnenie sporných opatrení povahou a štruktúrou vnútroštátneho daňového systému, ak sa takéto rozlišovanie zakladá na iných cieľoch, ako sú ciele sledované všeobecným systémom, sporné opatrenie sa v zásade považuje za spĺňajúce podmienku selektívnosti stanovenú v článku 87 ods. 1 ES. Členskému štátu, ktorý zaviedol takéto rozlišovanie medzi podnikmi v daňovej oblasti, prináleží, aby preukázal, že toto rozlišovanie je skutočne odôvodnené povahou a štruktúrou dotknutého systému.

(pozri body 119, 120, 125)

6. Článok 87 ods. 1 ES zakazuje pomoc, ktorá ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi a narušuje hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže. V rámci svojho posúdenia týchto dvoch podmienok nie je Komisia povinná preukázať skutočný vplyv pomoci na

obchod medzi členskými štátmi a skutočné skreslenie hospodárskej súťaže, ale len preskúmať, či uvedená pomoc môže tento obchod ovplyvniť a narušiť hospodársku súťaž.

Dokonca aj pomoc relatívne malého rozsahu je schopná ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, ak v odvetví, kde pôsobia podniky príjemcovia pomoci, vládne silná konkurencia.

Ale, pokiaľ orgán verejnej moci zvýhodňuje nejaký podnik pôsobiaci v odvetví vyznačujúcim sa intenzívnou konkurenciou tým, že mu poskytne výhodu, dochádza k narušeniu hospodárskej súťaže alebo k nebezpečenstvu takého narušenia. Ak je výhoda malá, dochádza síce k malému narušeniu hospodárskej súťaže, ale stále pôjde o narušenie hospodárskej súťaže. Zákaz uvedený v článku 87 ods. 1 ES sa však uplatňuje na akúkoľvek pomoc, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže, bez ohľadu na jej výšku, pokiaľ má vplyv na obchod medzi členskými štátmi.

(pozri body 151, 152, 154, 155)

7. Zákonnosť rozhodnutia Komisie, ktoré konštatuje, že nová pomoc nespĺňa podmienky pre uplatnenie výnimky podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES, musí byť posudzovaná len v zmysle tohto ustanovenia, a nie podľa predchádzajúcej rozhodovacej praxe Komisie.

Prevádzková pomoc v zásade nepatrí do pôsobnosti článku 87 ods. 3 ES, pretože narúša podmienky hospodárskej súťaže v oblastiach, v ktorých je poskytovaná, pričom už zo svojej podstaty je nespôsobilá na dosiahnutie ktoréhokoľvek z cieľov stanovených v tomto ustanovení.

(pozri body 170, 173)

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (tretia komora)

zo 4. septembra 2009 (*)

„Štátna pomoc – Schéma pomoci zavedená talianskymi orgánmi v prospech podnikov nedávno kótovaných na burze – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom a nariaďuje sa jej vymáhanie – Povinnosť odôvodnenia – Selektívna povaha – Ovplyvnenie obchodu medzi členskými štátmi – Narušenie hospodárskej súťaže“

Vo veci T-211/05,

Talianska republika, v zastúpení: pôvodne I. Braguglia, neskôr R. Adam a napokon I. Bruni, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,

žalobkyňa,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: V. Di Bucci a E. Righini, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2006/261/ES zo 16. marca 2005 o schéme štátnej pomoci C 8/2004 (ex NN 164/2003), ktorú zaviedlo Taliansko v prospech spoločností nedávno kótovaných na burze cenných papierov (Ú. v. EÚ L 94, 2006, s. 42),

SÚD PRVÉHO STUPŇA

EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (tretia komora),

v zložení: predseda komory J. Azizi, sudcovia E. Cremona (spravodajkyňa) a S. Frimodt Nielsen,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteňom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 9. septembra 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1. Sporné vnútroštátne opatrenia

1 Schéma pomoci vykonaná Talianskou republikou v prospech spoločností nedávno kótovaných na burze bola zavedená článkom 1 ods. 1 písm. d) a článkom 11 decreto legge n° 269 (su) disposizioni urgenti per favorire lo sviluppo e per la correzione dell'andamento dei conti pubblici (zákonného dekrétu týkajúceho sa naliehavých predpisov na podporu rozvoja a korigovanie vývoja verejných financií, ďalej len „DL 269/2003“) z 30. septembra 2003, ktorý bol zmenený na legge n° 326 (zákon č. 326) z 24. novembra 2003. Schéma pomoci nadobudla účinnosť 2. októbra 2003, v deň uverejnenia DL 269/2003 v *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* (GURI, Úradný vestník Talianskej republiky) bez toho, aby bola oznámená Komisii Európskych spoločenskostí.

2 Článok 1 ods. 1 písm. d) DL 269/2003 stanovuje:

„Na účely uplatnenia dane z príjmov právnických osôb je každá spoločnosť vykonávajúca svoju činnosť ku dňu nadobudnutia účinnosti [DL 269/2003] bez toho, aby sa to dotklo bežných daňových odpisov, oslobodená od nasledujúcich nákladov:

...

d) sumy nákladov na kótovanie na regulovanom trhu v zmysle článku 11 [DL 269/2003].“

3 Článok 11 DL 269/2003 stanovuje:

„1. Na každú spoločnosť, ktorej akcie sú kótované na regulovanom trhu členského štátu Európskej únie od nadobudnutia účinnosti [DL 269/2003] až do 31. decembra 2004, sa v zdaťovacom období, počas ktorého bola kótovaná na burze, ako aj v dvoch nasledujúcich zdaťovacích obdobiach uplatní sadzba dane z príjmov znížená na 20 %, pokiaľ jej akcie neboli predtým obchodované na regulovanom trhu členského štátu Únie... a pokiaľ na účely kótovania zverejnila ponuku na upisovanie svojich akcií, ktorá viedla k 15 % alebo vyššiemu zvýšeniu jej istých aktív zapísaných v súvahe účtovného obdobia predchádzajúceho obdobiu, v ktorom začala plynúť ponuka, a to po odpote zisku za toto účtovné obdobie.

2. Priznaný čistý príjem, na ktorý sa uplatní znížená sadzba dane v zmysle odseku 1 tohto článku, je obmedzený hornou hranicou 30 miliónov eur.

3. Pokiaľ boli akcie uvedené v odseku 1 tohto vylúčené z obchodovania na burze, s výnimkou prípadu uvedeného v článku 133 zákonného dekrétu č. 58 z 24. februára 1998 [konkrétne v prípade spoločnosti následne kótovanej na inej burze európskych cenných papierov, ktorá zaručuje rovnakú úroveň ochrany investorov, ako je úroveň ochrany zaručená talianskou burzou cenných papierov], obmedzí sa zníženie sadzby dane stanovené týmto ustanovením na zdaťovacie obdobia skončené pred týmto vylúčením.

4. Zníženie sadzby dane upravené v článku 1 a nasledujúcich zákonného dekrétu č. 466 z 18. decembra 1997 sa neuplatňuje na spoločnosti uvedené v odseku 1 tohto článku v tých zdaťovacích obdobiach, počas ktorých sa na ne uplatňuje zníženie sadzby dane stanovené týmto ustanovením. Tieto spoločnosti sa však môžu rozhodnúť pre uplatnenie zníženia sadzby dane podľa už citovaného zákonného dekrétu č. 466 z 18. decembra 1997 namiesto zníženia sadzby dane podľa [DL 269/2003].“

4 Decreto legislativo n° 466 (sul) riordino delle imposte personali sul reddito al fine di favorire la capitalizzazione delle imprese, a norma dell'art. 3, comma 162, lettere a), b), c), d) ed f), della legge 23 dicembre 1996, n° 662 [zákonný dekrét o reorganizácii daní z príjmov na podporu kapitalizácie podnikov podľa článku 3 sto šesťdesiat druhého odseku písm. a) b), c), d) a f) zákona č. 662 z 23. decembra 2003] z 18. decembra 1997, uverejnený v riadnom doplnku GURI č. 3 z 5. januára 1998, zaviedol mechanizmus zníženia sadzby dane nazvaný „Super DIT“ (alež len „Super DIT“). Super DIT stanovuje najmä zníženie sadzby dane uplatňujúcej sa na bežný výnos zo zvýšenia investovaného kapitálu o 7 %, ktoré nemôže viesť k priemernej sadzbe dane nižšej ako 20 % pre spoločnosti, ktorých cenné papiere sú prijaté na regulovanom trhu v troch zdaťovacích obdobiach nasledujúcich po období prvého kótovania. Super DIT bol zrušený prostredníctvom legge no 383 (su) primi interventi per il rilancio dell'economia (zákonom o prvých intervenciách na účely oživenia hospodárstva) z 18. októbra 2001, uverejneným v GURI č. 248 z 24. októbra 2001. Spoločnosti, ktoré však k 30. júnu 2001 zvýšili svoj kapitál v zmysle uvedenej právnej úpravy, naďalej pokračovali v požívaní výhod vyplývajúcich z uvedených znížení sadzieb dane.

5 Podľa článku 11 ods. 4 DL 269/2003 si môžu dotknuté spoločnosti vybrať medzi daťovými stimulmi priznanými uvedeným článkom a znížením sadzby dane stanoveným Super DIT.

2. *Správne konanie a napadnuté rozhodnutie*

6 Listom z 22. októbra 2003 Komisia požiadala talianske orgány, aby je poskytli informácie o opatreniach prijatých v DL 269/2003 a ich vstupe do účinnosti, pričom im pripomenula povinnosti oznámenia, ktoré im vyplývajú z článku 88 ods. 3 ES.

7 Listom z 5. novembra 2003 talianske orgány poskytli Komisii požadované informácie, pričom jednak spresnili, že DL 269/2003 musí ešte byť zmenený na zákon, a jednak uviedli, že tieto predpisy nemajú vplyv na stanovenie preddavkov na dať z príjmu v zdaťovacom období 2003.

8 Listom z 19. decembra 2003 Komisia opätovne pripomenula talianskym orgánom ich povinnosť vyplývajúcu z článku 88 ods. 3 ES a vyzvala ich, aby informovali prípadných príjemcov pomoci o dôsledkoch stanovených v zmluve ES a v článku 14 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), ak sa preukáže, že sporné opatrenia sú protiprávne

poskytnutou pomocou. Talianske orgány na tento list nereagovali.

9 Listom z 18. februára 2004 Komisia informovala Taliansku republiku o svojom rozhodnutí za?a? konanie pod?a ?lánku 88 ods. 2 ES týkajúce sa da?ovej pomoci poskytnutej na základe ?lánku 1 ods. 1 písm. d) a ?lánku 11 DL 269/2003. Talianske orgány predložili svoje pripomienky 21. apríla 2004.

10 Rozhodnutie Komisie o za?atí konania vo veci formálneho zis?ovania sa uverejnilo v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 3. septembra 2004 (Ú. v. EÚ C 221, s. 7).

11 D?a 16. a 27. septembra 2004 sa uskuto?nili stretnutia služieb Komisie a talianskych orgánov s cie?om preskúmania niektorých aspektov sporného opatrenia.

12 D?a 4. októbra 2004 Komisia prijala pripomienky Borsa Italiana SpA. Komisia tieto pripomienky zaslala talianskym orgánom, ktoré sa k nim vyjadrili v liste z 30. novembra 2004.

13 D?a 16. marca 2005 Komisia prijala rozhodnutie 2006/261/ES o schéme štátnej pomoci C 8/2004 (ex NN 164/2003), ktorú zaviedlo Taliansko v prospech spoločností nedávno kótovaných na burze cenných papierov (Ú. v. EÚ L 94, 2006, s. 42, ?alej len „napadnuté rozhodnutie“).

14 V napadnutom rozhodnutí Komisia najskôr opísala konanie, ktoré predchádzalo prijatiu uvedeného rozhodnutia (bod I), ako aj sporné opatrenia (bod II). Potom uviedla dôvody, ktoré odôvodnili za?atie konania vo veci formálneho zis?ovania (bod III), pripomienky talianskych orgánov, ako ja dotknutých tretích osôb (bod IV) a svoje posúdenie spornej pomoci (bod V).

15 ?o sa týka jej posúdenia, Komisia po prvé uvádza, že skúmaná schéma pomoci poskytuje zjavne selektívne výhody, pretože predstavuje odchýlku od bežného fungovania da?ového systému a zvyhod?uje určité podniky (odôvodnenia ?. 26 až 32 napadnutého rozhodnutia).

16 Po druhé poukazuje na to, že poskytnuté výhody podchádzajú od štátu vo forme vzdania sa da?ových príjmov bežne získavaných talianskou štátnou pokladnicou (odôvodnenie ?. 33 napadnutého rozhodnutia).

17 V tre?om rade sa Komisia domnieva, že sporné opatrenia by mohli ovplyvni? obchod medzi ?lenskými štátmi a naruši? hospodársku sú?až medzi podnikmi, pretože spoločnosti, ktoré sú príjemcami tejto pomoci, by mohli pôsobi? na medzinárodných trhoch a vykonáva? svoje obchodné ?innosti alebo iné hospodárske ?innosti na trhoch, ktoré sú charakterizované vysokou mierou hospodárskej sú?áže (odôvodnenia ?. 34 až 37 napadnutého rozhodnutia).

18 Po štvrté Komisia zdôraz?uje, že talianske orgány vykonali sporné opatrenia bez ich predchádzajúceho oznámenia, takže tieto opatrenia predstavujú protiprávnu pomoc (odôvodnenie ?. 38 napadnutého rozhodnutia).

19 Po piate Komisia venovala odôvodnenia 39 až 45 napadnutého rozhodnutia preskúmaniu zlu?ite?nosti schémy pomoci so spoločným trhom, pri?om vylú?ila, že by mohla spada? pod výnimky stanovené v ?lánku 87 ods. 2 a 3 ES.

20 Výrok napadnutého rozhodnutia znie takto:

„?lánok 1

Schéma štátnej pomoci poskytovaná v podobe da?ových výhod v prospech kótovaných spoločností na niektorom z európskych burzových trhov ustanovená v ?lánku 1 ods. 1 písm. d) a ?lánku 11 [DL 269/2003], ktorú zaviedla [Talianska republika], je nezlu?iteľná so spoločným

trhom.

Ľánok 2

[Taliaska republika] zruší schému štátnej pomoci uvedenú v Ľánku 1 s účinkom od dátového obdobia, do ktorého spadá oznámenie o tomto rozhodnutí.

Ľánok 3

1. [Taliaska republika] prijme všetky potrebné opatrenia, aby príjemcovia vrátili pomoc uvedenú v Ľánku 1, ktorá im boli poskytnutá nelegálne.

2. Vrátenie sa vykoná okamžite a podľa postupov štátneho práva za predpokladu, že tieto postupy umožňujú okamžité a efektívne vykonanie tohto rozhodnutia.

3. Vrátenie sa vykoná čo najrýchlejšie. Najmä v prípade, že pomoc už bola poskytnutá prostredníctvom zníženia preddavkov za dane splatné v bežnom dátovom období, [Taliaska republika] musí vymáhať celkovú čiastku splatnej dane prostredníctvom poslednej splátky za rok 2004. Vo všetkých ostatných prípadoch [Taliaska republika] získa dať späť najneskôr na konci dátového obdobia, do ktorého spadá dátum oznámenia tohto rozhodnutia.

4. Pomoc, ktorú je potrebné vrátiť obsahuje úroky, ktoré bežia odo dát poskytnutia pomoci príjemcom až do skutočného vrátenia pomoci.

5. Úroky sa počítajú na základe pravidla uvedeného v kapitole V nariadenia (ES) č. 794/2004.

6. Do dvoch mesiacov odo dát oznámenia tohto rozhodnutia [Taliaska republika] prikáže všetkým príjemcom pomoci uvedenej v Ľánku 1 vrátiť nelegálnu pomoc vrátane úrokov.

Ľánok 4

[Taliaska republika] bude informovať Komisiu po uplynutí dvoch mesiacov odo dát oznámenia tohto rozhodnutia o prijatých a plánovaných opatreniach, ktoré sú určené na splnenie tohto rozhodnutia. Tieto informácie budú oznamované prostredníctvom dotazníka uvedeného v prílohe 1 tohto rozhodnutia. [Taliaska republika] predloží v tejto istej lehote dokumenty potvrdzujúce začatie postupu vrátenia voči príjemcom nelegálnej pomoci.

...

Konanie a návrhy účastníkov konania

21 Taliaska republika návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 26. mája 2005 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

22 Na základe správy predloženej sudcom spravodajcom rozhodol Súd prvého stupňa (tretia komora) o začatí ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania podľa Ľánku 64 rokovacieho poriadku položil účastníkom konania otázky a vyzval ich, aby na ne písomne odpovedali. Účastníci konania tejto žiadosti v stanovenej lehote vyhověli.

23 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 9. septembra 2008.

24 Taliaska republika navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

25 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,
- zaviazal Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Právny stav

26 Talianska republika uvádza päť žalobných dôvodov. Prvý sa zakladá na porušení zásady kontradiktórnosti, čo sa týka rozhodnutia o začatí konania podľa článku 88 ods. 2 ES. Druhý vyplýva z porušenia podstatných formálnych náležitostí a článku 253 ES tým, že Komisia nezohľadnila, že v talianskom právnom poriadku už existuje opatrenie, ktoré má rovnaké vlastnosti ako sporné opatrenie. Tretí, štvrtý a piaty dôvod sa zakladajú na porušení článku 87 ES, ako aj na nedostatku odôvodnenia. V rámci tretieho žalobného dôvodu Talianska republika namietla tiež proti porušeniu zásady kontradiktórnosti v súvislosti s konkrétnou výhradou uvedenou Komisiou v napadnutom rozhodnutí. Súd prvého stupňa preskúma najskôr porušenie zásady kontradiktórnosti uvádzané v rámci prvého žalobného dôvodu, ako aj v rámci tretieho žalobného dôvodu, potom nedostatok odôvodnenia takým spôsobom, že zoskupí celú argumentáciu rozvinutú v tomto zmysle Talianskou republikou, a nakoniec porušenie článku 87 ES.

1. O porušení zásady kontradiktórnosti

27 Talianska republika sa v podstate odvoláva na porušenie podstatných formálnych náležitostí jednak vo svojom prvom žalobnom dôvode, a jednak v spojení s porušením článku 87 ods. 1 ES v rámci svojho tretieho žalobného dôvodu.

O prvom žalobnom dôvode založenom v podstate na porušení podstatných formálnych náležitostí v súvislosti so začatím konania vo veci formálneho zisťovania

Tvrdenia účastníkov konania

28 Talianska republika vytýka Komisii, že začala konanie vo veci formálneho zisťovania v zmysle článku 88 ods. 2 ES bez toho, aby ju vyzvala na poskytnutie vysvetlenia týkajúceho sa povahy a účinkov sporných opatrení. V tomto ohľade odkazuje na rozsudok Súdného dvora z 10. mája 2005, Taliansko/Komisia (C-400/99, Zb. s. I-3657, body 29 až 31). Z tejto judikatúry vyplýva, že Komisia sa musí spolu s členským štátom zaoberať sporným opatrením ešte pred začatím konania podľa článku 88 ods. 2 ES, aby mal tento členský štát možnosť namietnuť, že uvedené opatrenia nie sú pomocou alebo sú existujúcou pomocou.

29 Talianska republika v podstate tvrdí, že Komisia sa v liste z 22. októbra 2003 obmedzila na formuláciu všeobecnej žiadosti o informácie, ktorá sa týkala celej skupiny opatrení, bez akéhokoľvek odkazu na články 1 a 11 DL 269/2003, čo zabránilo začatiu predbežnej diskusie o osobitných vlastnostiach sporných opatrení. Okrem toho v liste z 19. decembra 2003 Komisia uviedla, že nedisponuje dôkazmi, ktoré by umožnili vylúčiť, že opatrenia stanovené DL 269/2003 sú štátnou pomocou nezlučiteľnou so spoločným trhom. Už z dôvodu tejto formulácie tento list neumožnil talianskym orgánom pochopiť pochybnosti Komisie vo vzťahu k sporným opatreniam. Komisia tým, že v tomto liste tvrdila, že nedisponuje informáciami, ktoré by umožnili vylúčiť, že sa dvom potenciálnym príjemcom pomoci poskytlo zníženie sadzby dane na základe DL 269/2003, navyše nezohľadnila dôkazy poskytnuté talianskymi orgánmi s cieľom preukázať, že uvedené

opatrenia nemali žiaden vplyv na preddavok na da? za rok 2003.

30 Z odseku 3 uvedeného listu navyše vyplýva, že Komisia nemohla vylúčiť, že da?ové stimuly upravené v ?lánku 11 DL 269/2003 boli prevádzkovou pomocou. Komisia však nespresnila dôvody, pre ktoré sa domnievala, alebo aspo? mala podozrenie, že jednak ide o štátnu pomoc, a jednak o prevádzkovú pomoc, a že „normálne“ sa na túto pomoc nemala uplatniť výnimka na základe ?lánku 87 ods. 3 písm. c) ES. Navyše keďže tento odsek uvedeného listu nijako neodkazuje na opatrenie uvedené v ?lánku 1 ods. 1 písm. d) DL 269/2003, bolo možné predpokladať, že predmetné opatrenie mohlo pod?a Komisia predstavovať investičnú pomoc, ktorá by mohla byť povolená pod?a ?lánku 87 ods. 3 písm. c) ES.

31 Keďže bolo vzhľadom na okolnosti nemožné uskutočniť akúkoľvek predbežnú diskusiu, Talianska republika odmietla vyhovieť listu Komisie z 19. decembra 2003, pretože už poskytla všetky potrebné informácie vo svojom liste z 5. novembra 2003.

32 Talianska republika okrem toho namieta proti tvrdeniu Komisie, pod?a ktorého nebolo od úvodnej fázy nevyhnutné diskutovať o prípadnej kvalifikácii sporných opatrení ako existujúcej pomoci, keďže nimi zavedené da?ové výhody sa mali hodnotiť v nadväznosti na výhody už predtým priznané prostredníctvom decreto legislativo ?. 466 o zavedení Super DIT.

33 Talianska republika v každom prípade tvrdí, že sporné opatrenia nebolo možné technicky prerušiť a že rozhodnutie o začatí konania nemalo žiaden odkladný účinok vo vzťahu k dobe uplatňovania sporných opatrení. Domnieva sa teda, že bola oprávnená nekonať proti rozhodnutiu o začatí konania, pričom si ponechala možnosť namietať proti prípadným nedostatkom takéhoto rozhodnutia v rámci žaloby podanej proti konečnému rozhodnutiu.

34 Komisia odmieta tvrdenia Talianskej republiky.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

35 Treba poukázať na to, že v rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci upraveného ?lánkom 88 ES treba rozlišovať medzi predbežnou fázou zisťovania pomoci pod?a odseku 3 tohto ?lánku, ktorá slúži len na to, aby si Komisia mohla urobiť prvý názor o tom, či sporné opatrenie má alebo nemá povahu štátnej pomoci, ako aj o ?iastočnej alebo úplnej zlužiteľnosti predmetnej pomoci so spoločným trhom, a fázou formálneho zisťovania pomoci pod?a odseku 2 tohto ?lánku. Len v tejto fáze, ktorá má Komisii umožniť získať úplné informácie o všetkých údajoch veci, upravuje Zmluva ES povinnosť Komisie poskytnúť účastníkom možnosť predložiť svoje pripomienky (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2006, Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid a Federación Catalana de Estaciones de Servicio/Komisia, T-95/03, Zb. s. II-4739, bod 133).

36 Pod?a ?lánku 4 ods. 4 nariadenia ?. 659/1999 je Komisia povinná začať konanie pod?a ?lánku 88 ods. 2 ES vtedy, ak jej predbežné zisťovanie neumožnilo prekonať všetky ťažkosti vyvolané otázkou, či je štátne opatrenie, ktoré jej bolo predložené na kontrolu, pomocou v zmysle ?lánku 87 ods. 1 ES, najmä ak v rámci tohto predbežného zisťovania nemohla získať presvedčenie, že dotknuté opatrenie je za predpokladu, že je pomocou, v každom prípade zlužiteľné so spoločným trhom (rozsudok Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid a Federación Catalana de Estaciones de Servicio/Komisia, už citovaný v bode 35 vyššie, bod 134).

37 Vzhľadom na právne dôsledky rozhodnutia o začatí konania pod?a ?lánku 88 ods. 2 ES Komisia musí pri predbežnom posúdení sledovaných opatrení ako novej pomoci v prípade, že je možné, že dotknutý ?lenský štát s takýmto posúdením nebude súhlasiť, najprv prediskutovať sporné opatrenia s dotknutým ?lenským štátom, aby mal tento príležitosť prípadne Komisii

oznámiť, že podľa neho uvedené opatrenia nie sú pomocou, alebo že sú existujúcou pomocou (rozsudok Taliansko/Komisia, už citovaný v bode 28 vyššie, bod 29).

38 Z korešpondencie medzi talianskymi orgánmi a službami Komisie nevyplyva, že by si Komisie nesplnila povinnosti, ktoré jej prislúchajú.

39 Po prvé list Komisie z 22. októbra 2003, ktorý je všeobecnou žiadosťou o informácie, sa týkal všetkých opatrení obsiahnutých v DL 269/2003 vrátane sporných opatrení v časti nazvanej „opatrenie 4“.

40 V tomto liste, v ktorom sa uvádza, že určité daňové opatrenia „zdalo sa obsahovali zníženia sadzieb dane pre určité kategórie podnikov, konkrétne pomoc *ad hoc* pre určité podniky v zmysle článku 87 ods. 1 [ES]“, Komisia vyzvala talianske orgány, aby jej spresnili skutočnú povahu stanovených daňových výhod, identitu a (hoci aj odhadovaný) počet príjemcov týchto výhod, (hoci aj odhadovaný) finančný dopad spojený s ich poskytnutím, ich prípadné odôvodnenie v rámci daňového režimu a akúkoľvek ďalšiu informáciu, ktorá by jej umožnila zaujať stanovisko.

41 Talianske orgány odpovedali na tento list listom z 5. novembra 2003, v ktorom nástojili na všeobecnej povahe sporných opatrení s cieľom vyvrátiť ich kvalifikáciu ako štátnej pomoci.

42 V druhom rade vo svojom liste z 19. decembra 2003 Komisia uviedla, že nedisponuje dôkazmi, ktoré by jej umožnili vylúčiť, že skúmané daňové stimuly predstavujú daňovú výhodu obmedzenú na určité podniky prijaté na kótovanie na regulovanom trhu počas obdobia uplatnenia sa schémy pomoci, a že táto výhoda spôsobila skreslenie hospodárskej súťaže a obchodu medzi členskými štátmi. Taktiež v ňom spresnila, že nedisponuje dôkazmi, ktoré by jej umožňovali vylúčiť, že daňové stimuly stanovené v článku 11 DL 269/2003 sú prevádzkovou pomocou bežne nezlúčiteľnou s jednotným trhom, pretože sa netýkali ani investícií, ani cieľov uvedených v článku 87 ods. 3 ES. Nakoniec Komisia vyzvala talianske orgány, aby prípadných príjemcov uvedených daňových stimulov informovali o možnom vymáhaní pomoci od nich v prípade, že bude táto pomoc uznaná za protiprávnu.

43 Týmto listom Komisia oboznámila talianske orgány so svojou predbežnou analýzou a určitým spôsobom im poskytla možnosť vyjadriť ich prípadné námietky. Talianske orgány však na tento list nereagovali.

44 Vzhľadom na predchádzajúce treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Talianska republika, Komisia s ňou sporné opatrenia riadne prediskutovala predtým, ako prijala rozhodnutie o začatí konania podľa článku 88 ods. 2 ES.

45 V každom prípade treba zdôrazniť, že hoci si dodržanie práva na obhajobu vyžaduje, aby dotknutý členský štát mal možnosť úinne vyjadriť svoje stanovisko k dôkazom, na ktorých Komisia založila svoje posúdenie (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok Súdneho dvora z 21. marca 1990, Belgicko/Komisia, C-142/87, Zb. s. I-959, bod 47), pravdou tiež ostáva, že na to, aby porušenie práva na obhajobu vo fáze predbežného zisťovania viedlo k zrušeniu konečného rozhodnutia, je potrebné, aby v prípade neexistencie tohto nedostatku mohlo konanie viesť k inému výsledku (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudky Súdneho dvora Belgicko/Komisia, už citovaný, bod 48, a z 5. októbra 2000, Nemecko/Komisia, C-288/96, Zb. s. I-8237, bod 101; rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, T-198/01, Zb. s. II-2717, bod 201 a tam citovanú judikatúru). Dôkazné bremeno v tejto súvislosti znáša dotknutý členský štát, keďže akékoľvek porušenie práva na obhajobu je formálnym nedostatkom, ktorý si vyžaduje, aby dotknutý účastník konania namietal proti osobitnému negatívnemu dôsledku tohto popretia jeho subjektívnych práv (pozri v tomto zmysle rozsudok Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, už citovaný, bod 203).

46 V tomto ohľade je nutné konštatovať, že Talianska republika nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by umožňoval preukázať, že by konanie v prípade neexistencie údajného nedostatku mohlo viesť k inému výsledku, ale sa len obmedzila na tvrdenie, že „nik nie je schopný „uhádnuť“, aké úinky by mohla mať úvodná diskusia, ktorá sa nikdy nekonala, na neskorší vývoj konania“.

47 Talianska republika osobitne nepreukázala negatívny úinok, ktorý vyplýval z údajných nedostatkov rozhodnutia o začatí konania podľa článku 88 ods. 2 ES.

48 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba dospieť k záveru, že sporné opatrenia boli prediskutované s talianskymi orgánmi predtým, ako Komisia prijala rozhodnutie o začatí konania, a že Talianska republika v žiadnom prípade nepreukázala existenciu nezrovnalostí alebo väd týkajúcich sa rozhodnutia o začatí konania, bez ktorých by konanie mohlo viesť k inému výsledku.

49 Prvý žalobný dôvod treba preto zamietnuť ako nedôvodný.

O časti tretieho žalobného dôvodu založenej na porušení podstatných formálnych náležitostí

Tvrdenia účastníkov konania

50 Talianska republika tvrdí, že Komisia až v napadnutom rozhodnutí, konkrétne v jeho odôvodnení č. 30, po prvý krát uviedla výhradu týkajúcu sa výhod, ktoré talianske podniky majú z uplatnenia sporných znížení sadzieb dane zo zisku, ktorý dosiahli na svetovej úrovni, a skutočnosť, že zahraničné podniky mohli túto výhodu využiť len vo vzťahu k zisku, ktorý dosiahli v Taliansku. Komisia tým porušila zásadu kontradiktórnosti.

51 Talianska republika tvrdí, že v rozhodnutí o začatí konania a počas celej doby trvania konania Komisia predostrela len otázku údajnej nerovnosti zaobchádzania s talianskymi a zahraničnými podnikmi, ktoré spočívalo v tom, že prvá skupina podnikov mala prospech z posudzovanej schémy výhod, kým druhá skupina bola z tejto schémy vylúčená. Komisia na druhej strane nikdy nepredostrela otázku údajnej nerovnosti zaobchádzania s talianskymi a zahraničnými podnikmi, ktoré všetky spadali do spornej schémy pomoci.

52 Komisia vyvracia tvrdenia Talianskej republiky.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

53 Zásada kontradiktórnosti, ktorá je základnou zásadou práva Spoločenstva a najmä súčasťou práva na obhajobu, si podľa ustálenej judikatúry vyžaduje, aby mal dotknutý účastník

konania možnosť v rámci správneho konania úprimne vyjadriť svoje stanovisko k pravdivosti a relevantnosti skutkového stavu, výhrad a okolností uvádzaných Komisiou na podporu jej tvrdení o existencii porušenia Zmluvy ES (rozsudok Súdneho dvora 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, Zb. s. I-4951, bod 61; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa 9. júla 2008, Alitalia/Komisia, T-301/01, Zb. s. II-1753, bod 169 a tam citovanú judikatúru).

54 Treba pripomenúť, že podľa článku 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 „rozhodnutie zaťažujúce vo veci formálneho zisťovania zhrnie príslušné záležitosti faktov a práva, bude zahrňovať predbežné zhodnotenie Komisie, ktoré sa týka charakteru pomoci navrhovaného opatrenia a vysvetlí pochybnosti, čo sa týka jeho zlučiteľnosti so spoločným trhom“. Toto rozhodnutie o zaťažujúcom konaní musí umožniť dotknutým osobám efektívne sa zúčastniť na konaní vo veci formálneho zisťovania, v rámci ktorého budú mať možnosť uplatniť svoje tvrdenia. Na tento účel stačí, ak sa dotknuté osoby môžu zoznámiť s úvahami, ktoré viedli Komisiu k predbežnej domnienke, že dotknuté opatrenie by mohlo byť novou pomocou nezlučiteľnou so spoločným trhom (rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. apríla 2002, Government of Gibraltar/Komisia, T-195/01 a T-207/01, Zb. s. II-2309, bod 138).

55 Tiež treba uviesť, že konanie vo veci formálneho zisťovania umožní prehliadnúť a objasniť otázky, ktoré vyvstali v rozhodnutí o zaťažujúcom konaní, takže prípadná odlišnosť medzi týmito rozhodnutiami a konečným rozhodnutím sa nemôže sama osebe považovať za nedostatok majúci negatívny vplyv na zákonnosť takéhoto konečného rozhodnutia.

56 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že v rozhodnutí o zaťažujúcom konaní vo veci formálneho zisťovania, presnejšie v bode 19 tohto rozhodnutia, Komisia uviedla, že sa jej zdá, že sporné opatrenia zvýhodňovali len podniky majúce sídlo v Taliansku na úkor zahraničných podnikov, ktoré v ňom pôsobili, keďže tieto podniky nemali právo na daňové zníženia priznané uvedenými opatreniami. V liste z 21. apríla 2004 talianske orgány uviedli, že v zmysle článku 11 DL 269/2003 zahraničné spoločnosti pôsobiace v Taliansku prostredníctvom stálej prevádzkarne a kótované na regulovanom trhu Únie taktiež mohli požívať výhody sporných opatrení. V nadväznosti na tento list Komisia v odôvodnení č. 30 napadnutého rozhodnutia konštatovala a spresnila, že napriek tomu pretrvávajú nerovnosť zaobchádzania s talianskymi a zahraničnými podnikmi v tom rozsahu, v ktorom sa daňové zníženia priznané spornou schémou pomoci týkali v prípade talianskych podnikov ziskov dosiahnutých na svetovej úrovni a v prípade zahraničných podnikov ziskov dosiahnutých a zdanených v Taliansku.

57 Treba preto poznamenať, ako správne zdôrazňuje Komisia, že hoci sa jej názor určite vyhranil vo vzťahu k pochybnostiam vyjadreným v rozhodnutí o zaťažujúcom konaní, vyplývalo to práve z kontradiktórneho dialógu s talianskymi orgánmi, ktoré mali počas celého trvania konania vo veci formálneho zisťovania možnosť upresniť svoje stanovisko k výhradám Komisie. V rozpore s tým, čo tvrdí Talianska republika, sa výhrada uvedená Komisiou v bode 30 napadnutého rozhodnutia nelíši, čo sa týka jej predmetu, od výhrady, ktorú uviedla v rámci rozhodnutia o zaťažujúcom konaní, najmä v jeho bode 19. Líši sa výlučne čo sa týka posúdenia rozsahu nerovnosti zaobchádzania s podnikmi registrovanými v Taliansku a podnikmi, ktoré tam nie sú registrované, a na základe tejto skutočnosti aj čo sa týka rozsahu selektívnej povahy výhody poskytovanej podnikom registrovaným v Taliansku.

58 Zo žiadneho ustanovenia ani judikatúry týkajúcej sa štátnej pomoci navyše nevyplýva, že by Komisia bola povinná informovať dotknutý členský štát o svojom stanovisku pred prijatím rozhodnutia, pokiaľ bol členský štát vyzvaný na predloženie pripomienok, ako tomu bolo v prejednávanej veci (pozri v tomto zmysle rozsudok Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, už citovaný v bode 45 vyššie, bod 198).

59 V každom prípade, ako sa konštatovalo v bode 45 vyššie, akékoľvek porušenie práv na obranu je formálnou vadou, ktorá vyžaduje, aby členský štát namietal proti konkrétnemu negatívnemu dôsledku porušenia jeho subjektívnych práv. V tomto ohľade však stačí konštatovať, že Talianska republika nepreukázala, že by dotknuté konanie mohlo v prípade neexistencie tohto nedostatku viesť k inému výsledku.

60 Z toho vyplýva, že časť tretieho žalobného dôvodu založená na porušení podstatných formálnych náležitostí sa musí zamietnuť.

2. O nedostatku odôvodnenia

61 Talianska republika sa odvoláva na porušenie článku 253 ES jednak v rámci svojho druhého žalobného dôvodu, ako aj v spojení s porušením článku 87 ES v rámci svojho tretieho, štvrtého a piateho dôvodu.

Tvrdenia účastníkov konania

62 V rámci svojho druhého žalobného dôvodu Talianska republika Komisii vytýka, že výslovne neodpovedala na jej pripomienku uvedenú v liste z 30. novembra 2004, v odpovedi na pripomienky Borsa italiana, v ktorej tvrdila, že opatrenie s podobnými rysmi ako majú sporné opatrenia už existovalo v talianskom právnom poriadku pod názvom Super DIT. Toto opatrenie, ktoré súvisí s daňovými stimulmi stanovenými článkom 11 ods. 4 DL 269/2003, už bolo predmetom žiadosti o poskytnutie informácií zo strany Komisie v súvislosti s prípadnými diskriminačnými aspektmi, ktoré boli talianskymi orgánmi následne odstránené. Navyše toto opatrenie bolo formálne predložené Rade „Hospodárske a finančné otázky“, ktorá ho považovala za neškodné opatrenie v zmysle uznesenia Rady a zástupcov vlád členských štátov zo zasadnutia Rady z 1. decembra 1997 o kódexe správania v oblasti zdaňovania podnikov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 2, 1998, s. 2).

63 Osobitne opierajúc sa o rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. marca 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen/Komisia (T-228/99 a T-233/99, Zb. s. II-435, ďalej len „rozsudok WestLB“, body 279 až 281), a tam citovanú judikatúru, Talianska republika tvrdí, že Komisia mala uviesť dôvody, pre ktoré sa domnievala, že nemusí zaujať rovnaké stanovisko ako bolo stanovisko prijaté v súvislosti so Super DIT. Komisia v podstate mala vysvetliť dôvody, pre ktoré v napadnutom rozhodnutí vyhlásila za nezlučiteľné so spoločným trhom také opatrenie, ktoré bolo analogické s iným trochu skorším opatrením, v tomto prípade so Super DIT, vo vzťahu ku ktorému neboli podané žiadne námietky.

64 V rámci svojho tretieho žalobného dôvodu sa Talianska republika odvoláva na porušenie článku 253 ES v tom zmysle, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí domnievala, že sa spoločnostiam prijatým na kótovania v období platnosti schémy pomoci poskytla selektívna výhoda. Komisia sa obmedzila na tvrdenie, že nerovnaké zaobchádzanie nezodpovedá žiadnemu relevantnému rozlišovaniu medzi situáciou spoločností kótovaných na burze a situáciou nekótovaných spoločností, a navyše ani nezaujala žiadne stanovisko k tvrdeniam, ktoré v tejto súvislosti predložili Borsa italiana a talianske orgány.

65 V rámci svojho štvrtého odvolacieho dôvodu Talianska republika tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené v tom rozsahu, v ktorom Komisia dospela k tomu, že sporné opatrenie má vplyv na hospodársku súťaž v rámci Spoločenstva. Komisia mala prinajmenšom uviesť konkrétne dôkazy, z ktorých vyvodila, že hospodárska súťaž by mohla byť zmenená a že obchod medzi trhmi členských štátov by prípadne mohol byť ovplyvnený. O to viac to platí v prejednávanej veci, keďže dotknuté podniky pôsobia v rôznych hospodárskych oblastiach a pomoc bola poskytnutá vo veľmi nízkych sumách. Komisia nepreukázala, že sporné opatrenia sú prevádzkovou pomocou a pridžala sa všeobecných a približných tvrdení. Talianska republika navyše poukazuje na to, že Komisia v napadnutom rozhodnutí skúma len jedno zo sporných opatrení, konkrétne zníženie sadzby dane stanovené v článku 11 DL 269/2003, a že neskúma odpočet výdavkov na prijatie na kótovanie od zdaniteľnej sumy, ktorý je upravený v článku 1 ods. 1 písm. d) DL 269/2003.

66 Nakoniec v rámci svojho piateho žalobného dôvodu Talianska republika vytýka Komisii, že sa pri odôvodnení nezlučiteľnosti sporných opatrení so spoločným trhom obmedzila na okolnosť, že zavádzajú prevádzkovú pomoc, a že v každom prípade z právneho hľadiska nedostatočne odôvodnila svoje zistenie o nezlučiteľnosti sporných opatrení so spoločným trhom.

67 Komisia spochybňuje tvrdenia Talianskej republiky.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

68 Na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry rozsah povinnosti odôvodnenia závisí od povahy príslušného aktu a od kontextu, v akom bol prijatý. Odôvodnenie musí jasne a nepochybné vyjadrovať úvahu inštitúcie, ktorá akt vydala, takým spôsobom, aby na jednej strane umožnilo súdu Spoločenstva vykonať preskúmanie jeho zákonnosti a na druhej strane umožnilo dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi prijatého opatrenia, aby mohli brániť svoje práva a overiť, či rozhodnutie je alebo nie je dôvodné. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 253 ES, sa má posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť (rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63; rozsudok WestLB, už citovaný v bode 63 vyššie, body 278 až 279 a tam citovaná judikatúra). Komisia najmä nie je povinná zaujať stanovisko ku všetkým tvrdeniam, ktorých sa pred ňou dovolávali dotknuté osoby. Stačí jej uviesť skutkové okolnosti a právne úvahy majúce v štruktúre rozhodnutia zásadnú dôležitosť (pozri rozsudok WestLB, už citovaný v bode 63 vyššie, bod 280 a tam citovanú judikatúru).

69 V prípade schémy pomoci sa Komisia navyše môže obmedziť na preskúmanie všeobecných vlastností spornej schémy pomoci bez toho, aby bola povinná skúmať každý osobitný prípad jej uplatnenia (rozsudky Súdneho dvora z 19. októbra 2000, Taliansko a Sardegna Lines/Komisia, C-15/98 a C-105/99, Zb. s. I-8855, bod 51, a z 29. apríla 2004, Grécko/Komisia, C-278/00, Zb. s. I-3997, bod 24), s cieľom overiť, či táto schéma obsahuje prvky pomoci (rozsudok Súdneho dvora z 15. decembra 2005, Taliansko/Komisia, C-66/02, Zb. s. I-10901, bod 91).

70 Práve v duchu týchto zásad je potrebné preskúmať, či je napadnuté rozhodnutie dostatočne odôvodnené čo sa týka rôznych aspektov posúdenia Komisie napádaného Talianskou republikou.

O nedostatku odôvodnenia vyplývajúcom z toho, že Komisia nezohľadnila existenciu opatrenia s podobnými vlastnosťami ako mali sporné opatrenia v talianskom právnom poriadku

71 Vo svojom druhom žalobnom dôvode Talianska republika v podstate vytýka Komisii, že nezaujala stanovisko k údajnej existencii kontinuity medzi jedným zo sporných opatrení, konkrétne znížením dane stanoveným v článku 11 DL 269/2003, a Super DIT.

72 Na úvod treba zdôrazniť, že odkaz na Super DIT, ktorý by mal mať časový a právny súvis so spornými opatreniami, bol z formálneho hľadiska uskutočnený po prvýkrát v pripomienkach predložených Borsa italiana 4. októbra 2004, ktoré talianske orgány pripomienkovali v liste z 30. novembra 2004. Podľa talianskych orgánov a Borsa italiana sú sporné opatrenia v podstate odôvodnené základnými zásadami talianskeho daňového systému z dôvodu predchádzajúcej existencie Super DIT v talianskom právnom poriadku.

73 Tiež treba zdôrazniť, ako uvádza Talianska republika, že Komisia uviedla v napadnutom rozhodnutí dôvody, pre ktoré daňové stimuly uvedené v DL 269/2003 poskytovali selektívnu výhodu v zmysle článku 87 ods. 1 ES, bez akéhokoľvek odkazu na Super DIT.

74 Argumentácia predložená Talianskou republikou však nemôže byť úspešná.

75 V tomto ohľade treba najskôr poukázať na to, že Komisia sa, ako to uvádza vo svojich písomnostiach, nikdy nevyjadrila k prípadnej kvalifikácii ako štátnej pomoci, keďže Super DIT nebol Komisii oznámený v zmysle článku 88 ods. 3 ES, a vzhľadom na to, že bol v roku 2001 zrušený, čo Talianska republika nespochybňuje, nebol ani súčasťou spornej schémy pomoci. Super DIT sa len spomína v článku 11 DL 269/2003, aby sa zabránilo dotknutým podnikom požívať prospech z dvojitého daňového výhod.

76 Čo sa ďalej týka tvrdenia, že Komisia sa údajne dozvedela o DIT v rámci svojej činnosti dohliadania nad uplatňovaním pravidiel na vnútornom trhu a že vedela o preskúmaní Super DIT Radou „Hospodárske a finančné otázky“, treba konštatovať, že tieto dva aspekty na jednej strane nespádajú pod kontrolu štátnej pomoci, a na druhej strane, že akákoľvek zjavná nečinnosť Komisie vo vzťahu k určitému opatreniu, ktoré by mohlo byť štátnou pomocou, je irelevantná v prípade, keď sa jej, ako v prejednávanej veci, schéma pomoci neoznámí (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 11. novembra 2004, Demesa a Territorio Histórico de Álava/Komisia, C-183/02 P a C-187/02 P, Zb. s. I-10609, bod 52).

77 Okrem toho skutočnosť, že Komisia podrobne poznala Super DIT, a že napriek tomu, že mala možnosť začať konanie vo veci formálneho zisťovania, nikdy nerozhodla o prípadnej kvalifikácii Super DIT ako štátnej pomoci, nemá žiaden vplyv na pojem štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 ES, ani na kvalifikáciu určitého opatrenia ako novej alebo existujúcej pomoci v zmysle nariadenia č. 659/1999.

78 V každom prípade aj za predpokladu, že Super DIT a sporná schéma pomoci spadajú do logiky kontinuity a rozšírenia, skutočnosť, že Komisia nezasiahla proti Super DIT, je irelevantná v prípade, že v tejto veci sporná schéma pomoci skúmaná nezávisle do Super DIT predstavuje štátnu pomoc (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora zo 7. júna 1988, Grécko/Komisia, 57/86, Zb. s. 2855, bod 10, a z 15. decembra 2005, Unicredito Italiano, C-148/04, Zb. s. I-11137, bod 105).

79 Nakoniec je dôležité pripomenúť, že podľa judikatúry citovanej v bode 69 vyššie Komisia nebola povinná zaujať stanovisko ku všetkým tvrdeniam, ktoré jej dotknuté osoby predložili. Stačilo jej vyjadriť skutkové okolnosti a právne úvahy, ktoré mali v štruktúre napadnutého

rozhodnutia zásadnú dôležitosť? (pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, už citovaný v bode 45 vyššie, bod 60 a tam citovaný judikatúru). Navyše Komisia nebola povinná odôvodniť napadnuté rozhodnutie tak podrobne, aby odpovedala aj na tvrdenia, ktoré považovala za irelevantné alebo len málo relevantné (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. apríla 2005, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, C-404/04 P-R, Zb. s. I-3539, bod 37). Keďže Super DIT nebol súčasťou spornej schémy pomoci a jeho zlučiteľnosť s predpismi v oblasti štátnej pomoci Komisia nijako neposudzovala, nemal v rámci štruktúry napadnutého rozhodnutia zásadnú dôležitosť.

80 Komisiai teda nemožno vytýkať, že osobitne neodpovedala na tvrdenie, podľa ktorého sporné opatrenia mohli údajne nadväzovať na Super DIT a na základe tejto skutočnosti by odôvodnené všeobecnými zásadami talianskeho daňového systému.

81 V dôsledku toho je potrebné zamietnuť druhý žalobný dôvod ako nedôvodný.

O nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v súvislosti so selektívnou povahou sporným opatrením

82 Komisia venuje odôvodnenia 26 až 32 napadnutého rozhodnutia preukázaniu existencie selektívnej výhody.

83 V prvom rade sa Komisia v odôvodnení 26 napadnutého rozhodnutia domnieva, že sporné opatrenia zavádzajú odchýlku od bežného fungovania daňového systému a výlučne zvýhodňuje spoločnosti, ktoré sú schopné zabezpečiť svoje prijatie na kótovanie na burze v krátkom období platnosti schémy pomoci, z ktorej pôsobnosti sú vylúčené podniky už kótované na burze, tie podniky, ktoré nespĺňajú podmienky na to, aby boli kótované a tie podniky, ktoré sa rozhodnú, že sa v danom období nenechajú kótovať na burze.

84 V odôvodneniach 27 až 29 Komisia vysvetľuje dôvody, pre ktoré túto odchýlku nemožno odôvodniť vzhľadom na povahu daňového systému v tom zmysle, že nezodpovedá žiadnemu relevantnému rozlišovaniu medzi situáciou spoločností kótovaných na regulovanom trhu a situáciou spoločností, ktoré nie sú kótované. Komisia jednak spresňuje, že zníženie sadzby dane uplatňujúcej sa na budúce zisky dosiahnuté príjemcami pomoci stanovené v článku 11 DL 269/2003 nie je pomerné, pretože tieto zisky nemajú súvislosť s prijatím príjemcov pomoci na kótovanie, zložením ich základného imania a iných náležitostí spojených s kótovaním, a na druhej strane, že zníženie zdaniteľného príjmu stanovené v článku 1 ods. 1 písm. d) DL 269/2003 predstavuje výnimkovú pomoc, pretože sa priznáva popri bežnom odpote nákladov. Navyše krátke trvanie platnosti schémy pomoci, z ktorého po vecnej stránke vyplýva vylúčenie mnohých potenciálnych príjemcov pomoci, je v zmysle napadnutého rozhodnutia v rozpore s osobitným cieľom podpory kótovania spoločností na burze.

85 V druhom rade Komisia v odôvodnení 30 napadnutého rozhodnutia zdôrazňuje, že sporné opatrenia majú cieľový účinok na podniky určitého rozmeru a môžu narušiť hospodársku súťaž zlepšením postavenia týchto podnikov vo vzťahu ku konkurenčným podnikom, ktoré nie sú registrované v Taliansku. Navyše zdôrazňuje, že pokiaľ sa sporné stimuly poskytujú prostredníctvom daňového systému, prinášajú viac prospechu talianskym podnikom, u ktorých sa daňové zvýhodnenia uplatňujú na zisky dosiahnuté na svetovej úrovni, ako zahraničným podnikom, u ktorých sa daňové zvýhodnenia uplatňujú výlučne na zisky dosiahnuté v Taliansku. Komisia vylučuje tiež akékoľvek odôvodnenie povahou daňového systému v prípade, že schéma pomoci predstavuje výnimkovú pomoc, ktorá nie je v rámci bežnej správy daňového systému odôvodniteľná.

86 Z vyššie uvedených bodov vyplýva, že Komisia v napadnutom rozhodnutí jasne vyjadrila, v

Ďalej sa podnikom príjemcom sporných opatrení poskytla selektívna výhoda. Za týchto okolností sa však tretieho žalobného dôvodu založená na nedostatku odôvodnenia musí zamietnuť.

O nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v súvislosti s vplyvom sporných opatrení na hospodársku súťaž a obchod v rámci Spoločenstva

87 Treba pripomenúť, že aj keď Komisia je povinná uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia aspoň okolnosti, za ktorých sa pomoc poskytla, pokiaľ umožňujú preukázať, že pomoc by mohla mať vplyv na obchod medzi členskými štátmi a narúšala by alebo by mohla narúšať hospodársku súťaž, nie je však povinná uskutočniť hospodársku analýzu skutočnej situácie na dotknutých trhoch, trhových podielov podnikov príjemcov pomoci, situácie konkurenčných podnikov a obchodu medzi členskými štátmi. Okrem toho v prípade protiprávne poskytnutej pomoci nie je Komisia povinná preukázať skutočný účinok tejto pomoci na hospodársku súťaž a na obchod medzi členskými štátmi. V opašnom prípade by táto požiadavka viedla k podporovaniu členských štátov, ktoré vyplácajú nezákonnú pomoc, na úkor tých, ktoré pomoc oznamujú ešte v štádiu plánu pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 29. septembra 2000 CETM/Komisia, T-55/99, Zb. s. II-3207, body 100 až 103, a Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, už citovaný v bode 45 vyššie, bod 215).

88 Vzhľadom na túto judikatúru sa nezdá, že by si Komisia v tomto prípade nesplnila svoju povinnosť dostatočne odôvodniť však napadnutého rozhodnutia týkajúcu sa vplyvu sporných opatrení na hospodársku súťaž a obchod v rámci Spoločenstva.

89 V tomto ohľade Komisia venuje odôvodnenia 34 až 37 napadnutého rozhodnutia preskúmaniu účinku sporných opatrení na hospodársku súťaž a obchod v rámci Spoločenstva.

90 Komisia najskôr zdôrazňuje, že sporné opatrenia „môžu narúšať hospodársku súťaž medzi podnikmi a obchod medzi členskými štátmi, pretože spoločnosti využívajúce túto výhodu môžu podnikáť na medzinárodných trhoch a vykonávať obchodné a iné hospodárske činnosti na trhoch charakteristických silnou konkurenciou“ (odôvodnenie 34 napadnutého rozhodnutia).

91 Potom vymenúva finančné ciele sledované spoločnosťami, ktoré žiadajú o prijatie na kótovanie na burze, vrátane zvýšenia a diferencovania zdrojov financovania, zvýšenia ich finančnej schopnosti, získania trhového ohodnotenia a stanovuje, že „udelením výnimovej daňovej úľavy pre spoločnosti, ktoré sa rozhodnú vstúpiť na burzový trh, táto schéma zlepšuje konkurenčnú pozíciu a finančnú schopnosť týchto spoločností oproti konkurenčným spoločnostiam“, pričom zároveň spresňuje, že opísané účinky „môžu uprednostniť talianskych príjemcov podnikajúcich na trhoch, v ktorých prebieha obchod v rámci Spoločenstva“ a že z tohto dôvodu „má táto schéma vplyv na obchod a narúša hospodársku súťaž“ (odôvodnenie 35 napadnutého rozhodnutia).

92 Nakoniec Komisia spresňuje, že „desať spoločností, ktoré vstúpili na taliansky burzový trh patria do rôznych sektorov, od výrobného sektora po sektor verejných služieb a tieto sektory sú otvorené medzinárodnej hospodárskej súťaži“ a domnieva sa, že príjmy vyplývajúce z poskytnutých daňových zvýhodnení sú podstatné, pretože môžu dosiahnuť až 11,7 milióna eur na príjemcu pomoci počas troch rokov uplatnenia schémy pomoci (odôvodnenie 36 napadnutého rozhodnutia).

93 Komisia z toho v odôvodnení ?. 37 napadnutého rozhodnutia vyvodzuje, že „narušenie hospodárskej súťaže spôsobené touto schémou v rôznych sektoroch, v ktorých podnikajú jej príjemcovia, je podstatné, keďže títo príjemcovia majú často dominantné postavenie v príslušných sektoroch v Taliansku, čo opodstatňuje negatívne hodnotenie vyjadrené v súvislosti s touto schémou“.

94 Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia umožňuje preto Talianskej republike a súdu Spoločenstva poznať dôvody, pre ktoré sa Komisia domnievala, že podmienky uplatnenia článku 87 ods. 1 ES týkajúce sa ovplyvňovania obchodu medzi členskými štátmi a narušania hospodárskej súťaže boli v predmetnej veci splnené.

95 Tento záver nemožno spochybniť tvrdením Talianskej republiky, podľa ktorého sa preskúmanie skreslenia hospodárskej súťaže a vplyvu sporných opatrení na obchod medzi členskými štátmi nezaoberalo opatrením uvedeným v článku 1 ods. 1 písm. d) DL 269/2003. V tomto ohľade stačí pripomenúť, že z odôvodnení ?. 34 až 37 napadnutého rozhodnutia, ktoré uvádzajú úinky „schémy“, zjavne a jednoznačne vyplýva, že úvaha Komisie sa uplatňuje na schému pomoci ako celok, a teda na obe sporné opatrenia.

96 Z toho vyplýva, že časť štvrtého žalobného dôvodu založená na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v súvislosti s vplyvom sporných opatrení na hospodársku súťaž a obchod v rámci Spoločenstva, sa tiež musí zamietnuť.

O nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v súvislosti s nezlučiteľnosťou sporných opatrení so spoločným trhom

97 Komisia venuje odôvodnenia ?. 39 až 45 napadnutého rozhodnutia analýze zlučiteľnosti sporných opatrení so spoločným trhom.

98 Komisia najskôr zdôrazňuje, že takáto zlučiteľnosť sa musí hodnotiť v duchu výnimiek stanovených v článku 87 ods. 2 a 3 ES (odôvodnenie ?. 39 napadnutého rozhodnutia) a že talianske orgány výslovne nenamietali proti jej hodnoteniu uvedenému v rozhodnutí o začatí konania, podľa ktorého sa žiadna z týchto výnimiek v prejednávanej veci neuplatnila (odôvodnenie ?. 40 napadnutého rozhodnutia). Avšak uvádza, že „priznané výhody buď nie sú spojené so žiadnymi výdavkami alebo sú spojené s výdavkami, pre ktoré nie je možné poskytnúť pomoc v zmysle nariadení o kategorických oslobodeniach alebo o usmerneniach Spoločenstva“ (odôvodnenie ?. 41 napadnutého rozhodnutia). Komisia okrem toho spresňuje, že výnimky stanovené v článku 87 ods. 2 a ods. 3 písm. a), b) a d) ES sa v prejednávanej veci neuplatnia (odôvodnenia ?. 42 až 44 napadnutého rozhodnutia). Nakoniec čo sa týka osobitne článku 87 ods. 3 písm. c) ES, Komisia zdôrazňuje, že „daňové úľavy poskytované predmetnou schémou nie sú spojené so špecifickými investíciami, s vytvorením pracovných miest alebo so špecifickými projektmi“ a že „predstavujú jednoducho zníženie daňového zaťaženia, ktoré musia zúžastnené podniky podľa zákona znášať počas vykonávania svojej podnikateľskej činnosti, a preto je potrebné ich považovať za štátnu pomoc určenú na prevádzku podnikov, ktorá je nezlučiteľná so spoločným trhom“ (odôvodnenie ?. 45 napadnutého rozhodnutia).

99 Čo sa však týka údajnej povinnosti Komisie osobitne odôvodniť jej záver, podľa ktorého sporné opatrenia nie sú zlučiteľné so spoločným trhom, vo vzťahu k možnosti, že pomoc by mohla byť ako prevádzková pomoc odôvodnená, treba poznamenať, že v súlade s judikatúrou citovanou v bode 68 vyššie Komisia nie je povinná vyjadriť sa ku všetkým tvrdeniam uvádzaným dotknutými osobami. Stačí uviesť skutkové okolnosti a právne domnienky majúce zásadný význam v rámci štruktúry rozhodnutia. Okrem toho podľa judikatúry citovanej v bode 79 vyššie nie je Komisia ani povinná podrobne odôvodniť rozhodnutie v tom zmysle, aby odpovedala na

tvrdenia, ktoré považuje za irelevantné alebo len málo relevantné.

100 V tomto ohľade stačí uviesť, že Komisia z právneho hľadiska v odôvodneniach ?. 39 až 45 napadnutého rozhodnutia správne uviedla základné dôvody jej zistenia o nezlučiteľnosti schémy pomoci so spoločným trhom a tiež v bode 46 napadnutého rozhodnutia stanovila, že žiadna výnimka sa na túto pomoc ako na prevádzkovú pomoc neuplatňuje.

101 Je nutné konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia umožňuje pochopiť dôvody, pre ktoré Komisia vylúčila uplatnenie výnimiek stanovených v článku 87 ods. 2 a 3 ES, a presnejšie dôvodov, pre ktoré kvalifikovala sporné opatrenia ako prevádzkovú pomoc vylúčenú z pôsobnosti článku 87 ods. 3 písm. c) ES a nie ako investičnú pomoc.

102 V duchu predchádzajúcich úvah treba zamietnuť pas piateho žalobného dôvodu založený na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v súvislosti s nezlučiteľnosťou sporných opatrení so spoločným trhom.

3. O porušení článku 87 ES

103 Talianska republika sa odvoláva na porušenie článku 87 ES Komisiou v súvislosti s rôznymi aspektmi sporných rozhodnutí v rámci svojho tretieho, štvrtého a piateho dôvodu. V rámci svojho tretieho žalobného dôvodu spochybňuje existenciu výhody priznávanej spoločnostiam kótovaným na burze, ako aj selektívnu povahu tejto výhody, v rámci štvrtého žalobného dôvodu vplyv sporných opatrení na hospodársku súťaž a na obchod vnútri Spoločenstva a v rámci piateho žalobného dôvodu nezlučiteľnosť týchto sporných opatrení so spoločným trhom.

O selektívnosti výhody priznanej spoločnostiam nedávno kótovaným na burze

Tvrdenia účastníkov konania

104 V rámci svojho tretieho žalobného dôvodu Talianska republika tvrdí, že skúmané opatrenia nie sú selektívnej povahy, respektíve že rozlišovanie, ktoré spôsobujú, je odôvodnené povahou alebo štruktúrou daňového systému.

105 Talianska republika namieta proti zisteniu uvedenému v odôvodnení ?. 26 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého selektívna povaha výhod spočíva v skutočnosti, že sa sporné opatrenia odkláňajú „od normálneho fungovania daňového systému a uprednostňuje niektoré podniky alebo niektoré výroby, pretože vytvára špecifickú schému, ktorú môžu využívať len spoločnosti, ktoré sú schopné vstúpiť na burzový trh počas obdobia ustanoveného schémou“. Domnieva sa, že pokiaľ sa sporná schéma pomoci týka všetkých akciových spoločností, ktoré by potenciálne boli schopné kótovania, nie je selektívnej povahy. Nová schéma pomoci sa totiž silno zameriava na tie spoločnosti, ktoré v okamihu nadobudnutia jej účinnosti spĺňajú podmienky, ktoré stanovuje, a preto nemôže smerovať k tým spoločnostiam, ktoré tieto podmienky nespĺňajú alebo ich splnili už skôr.

106 Talianska republika namieta tiež proti zisteniu uvedenému v odôvodnení ?. 27 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého sporná schéma pomoci nie je odôvodniteľná z hľadiska povahy talianskeho daňového systému, nie je primeraná v tom zmysle, že sa zníženie sadzby dane uplatňuje na budúce zisky dosiahnuté príjemcami, ktoré nijako nesúvisia so skutočnosťou, že tieto podniky boli prijaté na kótovanie, so zložením ich základného imania, ani s ostatnými charakteristickými znakmi spojenými s kótovaním na burze, a nie je odôvodniteľná ani vzhľadom na svoje špecifické ciele, vzhľadom na svoju krátku dobu platnosti, ktorá ju robí fakticky neprístupnou pre veľkú počet potenciálnych príjemcov. Podľa Talianskej republiky sporné opatrenia zavádzajú rozlišovanie, ktoré je vlastné logike daňového systému v tom zmysle, že

zodpovedajú situácii kótovaných spoločností, ktorá sa objektívne líši od situácie nekótovaných spoločností. Kótované spoločnosti musia ťeli? zná?ným nákladom, ktoré ťiasto?ne samé znášajú, pretože sa môže sta?, že v priebehu zda?ovacieho obdobia, v ktorom sa vynaložia, budú neodpo?ítateľnými nákladmi, alebo aj v prípade, že by boli odpo?ítateľné, by ich odpo?et priniesol takú úsporu na dani, ktorá by nemohla presiahnu? sadzbu dane uplatniteľnú na zdaniteľné príjmy.

107 Rozsudky Súdneho dvora z 8. novembra 2001 *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* (C?143/99, Zb. s. I?8365, body 41 a 42), a z 13. februára 2003, *Španielsko/Komisia* (C?409/00, Zb. s. I?1487, bod 52), pod?a Talianskej republiky potvrdzujú, že uplatnenie odlišného da?ového zaobchádzania na kótované spoločnosti spadá do logiky systému a nepredstavuje selektívne opatrenie.

108 ťo sa týka tvrdenia Komisie, pod?a ktorého zníženie sadzby dane uvedené v ťlánku 11 DL 269/2003 nezávisí od výdavkov na prijatie na kótovanie, ale od ziskov dosiahnutých spoločnosťami, Talianska republika tvrdí, tu vôbec nemusí dochádza? k dosiahnutiu ziskov, pri?om v takom prípade nebude mať zníženie sadzby dane ťiaden reálny vplyv, a že i v prípade, že by došlo k dosiahnutiu ziskov, s ur?itos?ou by šlo o podstatne znížené zisky z dôvodu výdavkov spojených so samotným kótovaním na burze.

109 Z tohto dôvodu je tvrdenie Komisie, pod?a ktorého nerovnaké zaobchádzanie „nezodpovedá ťiadnemu význa?nému rozdielu... medzi situáciou kótovaných spoločností a nekótovaných spoločností“ (odôvodnenie ť. 27 napadnutého rozhodnutia) z právneho h?adiska nesprávne.

110 Talianska republika ťalej uvádza, že na ú?ely posúdenia selektívnej povahy sporných opatrení nie je potrebné porovna? situáciu všetkých akciových spoločností, ale by skôr bolo potrebné porovna? situáciu samotných akciových spoločností, ktoré by potenciálne mohli byť prijaté na kótovanie. V tomto prípade by bolo zjavné, že sporné opatrenia bez rozdielu smerujúce k všetkým akciovým spoločnostiam, ktoré by mohli potenciálne byť prijaté na kótovanie, neuskuto?ujú ťiadnu „subjektívnu“ selekciu.

111 Komisia pod?a Talianskej republiky navyše nezoh?adnila koherentnosť dvoch sporných opatrení, ktoré nadväzujú na skoršie opatrenia v oblasti da?ových znížení v prospech nedávno kótovaných spoločností, konkrétne na Super DIT.

112 Taktiež tvrdí, že neselektívna povaha opatrení pretrváva, aj keď sú len do?asné, o to viac, že ťasové obmedzenie umož?uje zosúladi? spornú schému pomoci s rozpo?tovými požiadavkami štátu, a možno ho vysvetli? aj experimentálnou povahou opatrenia.

113 ťo sa týka odôvodnenia ť. 28 napadnutého rozhodnutia, pod?a ktorého odpo?et výdavkov na kótovanie upravený v ťlánku 1 ods. 1 písm. d) DL 269/2003 je tiež výnimo?nou výhodou, pretože sa pridáva k bežnému odpo?tu nákladov, Talianska republika poukazuje na rozpor v napadnutom rozhodnutí v tom zmysle, že Komisia na jednej strane tvrdí, že uvedené opatrenie by sa mohlo považova? za odôvodnené osobitným cie?om sledovaným schémou pomoci, a na druhej strane popiera toto odôvodnenie vo vz?ahu k inému spornému opatreniu, konkrétne k zníženiu dane upravenému v ťlánku 11 DL 269/2003.

114 ťo sa týka odôvodnenia ť. 30 napadnutého rozhodnutia, pod?a ktorého majú zo sporných opatrení výhody najmä talianske podniky z dôvodu uplatnenia znížení sadzieb dane na zisk, ktorý dosiahli na svetovej úrovni, Talianska republika tvrdí, že selektívna povaha ur?itého opatrenia sa musí posudzova? výlu?ne porovnaním jednak situácií, na ktoré sa toto opatrenie vz?ahuje, a jednak situácií, ktoré vylučuje, zatia? ťo na ú?ely zistenia existencie štátnej pomoci nie je

relevantné porovnáva? navzájom situácie, na ktoré sa posudzované opatrenie vz?ahuje, s cie?om posúdi?, ?i im z tohto opatrenia plynú rovnaké alebo rôzne výhody.

115 Nakoniec Talianska republika zdôraz?uje, že akýko?vek iný vplyv sporných opatrení na talianske a zahrani?né spoločnosti, ktoré sú ich príjemcami, nemôže byť zakázaný, pretože je normálne, aby bol da?ový systém založený na pravidle univerzálnosti zdanenia a výhod, pokia? ide o rezidentov, ako aj na pravidle teritoriality dane, pokia? ide o nerezidentov (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora zo 14. februára 1995, Schumacker, C?279/93, Zb. s. I?225, body 31, 32 a 34, a zo 14. septembra 1999, Gschwind, C?391/97, Zb. s. I?5451, body 21 až 24).

116 Komisia popiera tvrdenia Talianskej republiky.

Posúdenie Súdom prvého stup?a

117 ?lánok 87 ods. 1 ES zakazuje štátnu pomoc, ktorá „zvýhod?uje ur?itých podnikate?ov alebo výrobu ur?itých druhov tovaru“, teda selektívnu pomoc (rozsudok z 15. decembra 2005, Taliansko/Komisia, už citovaný v bode 69 vyššie, bod 94). Pod?a ustálenej judikatúry však pojem štátna pomoc nezah?á štátne opatrenia zavádzajúce rozlišovanie medzi podnikmi, ktoré sú v dôsledku toho *a priori* selektívne, pokia? toto rozlišovanie vyplýva z povahy alebo zo štruktúry systému za?aženia, do ktorého tieto opatrenia patria (rozsudky Súdneho dvora z 29. apríla 2004, Holandsko/Komisia, C?159/01, Zb. s. I?4461, bod 42, a zo 6. septembra 2006, Portugalsko/Komisia, C?88/03, Zb. s. I?7115, bod 52 a tam citovaná judikatúra).

118 Z tohto dôvodu je potrebné najskôr zistiť, ?i opatrenia týkajúce sa sporného zníženia sadzby dane majú *a priori* selektívnu povahu a prípadne preskúmať, ?i sú tieto opatrenia, ako tvrdí Talianska republika, odôvodnené povahou a štruktúrou talianskeho da?ového systému.

– O *a priori* selektívnej povahe sporných opatrení

119 V súvislosti s posúdením podmienky selektívnosti, ktorá je jednou z náležitostí pojmu štátnej pomoci, z judikatúry vyplýva, že ?lánok 87 ods. 1 ES ukladá, aby sa ur?ilo, ?i v rámci daného právneho režimu je vnútroštátne opatrenie spôsobilé zvýhodniť ur?ité podniky oproti iným, ktoré by sa vzh?adom na cie? sledovaný týmto režimom nachádzali v porovnate?nej skutkovej a právnej situácii (pozri rozsudky Španielsko/Komisia, už citovaný v bode 107 vyššie, bod 47, a Portugalsko/Komisia, už citovaný v bode 117 vyššie, bod 54 a tam citovanú judikatúru).

120 V prejednávanej veci však selektívnosť da?ového zvýhodnenia upraveného v ?lánku 1 ods. 1 písm. d) a ?lánku 11 DL 269/2003 vyplýva z rôznych skuto?ností. Právo na zníženie sadzby dane z príjmov po?as troch rokov nasledujúcich po zda?ovanom období, v ktorom došlo ku kótovaniu, ako aj právo na odpo?et rovnajúci sa nákladom na kótovanie z výšky zdanite?ných príjmov, sa priznávajú len podnikom nedávno kótovaným na regulovanom trhu. Tieto podniky, konkrétne nedávno kótované akciové spoločnosti, musia zabezpe?iť svoje prijatie na kótovanie na regulovanom trhu v období od 2. októbra 2003, teda od dátumu ú?innosti DL 269/2003, do 31. decembra 2004, poslednému možnému dátumu pre prvé kótovanie v súlade s ?lánkom 11 DL 269/2003. Sporné opatrenia teda zvýhod?ujú len podniky, ktoré uvedené operácie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. decembra 2005, Taliansko/Komisia, už citovaný v bode 69 vyššie, bod 97) uskuto?nia v krátkom období pätnástich mesiacov, v ktorom sa uplat?uje dotknutá schéma pomoci (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Súdu prvého stup?a zo 6. marca 2002, Diputación Foral de Álava a i./Komisia, T?92/00 a T?103/00, Zb. s. II?1385, bod 49). Akýko?vek iný podnik je však vylú?ený z výhod tejto schémy pomoci, ?i už by šlo o spoločnosti už kótované alebo také, ktoré nesp??ajú alebo nemôžu splniť podmienky požadované na kótovanie v období platnosti schémy pomoci. V tomto oh?ade treba spresniť, že z odôvodnenia ?. 18 napadnutého rozhodnutia a z tvrdenia viac krát opakového v písomnostiach Komisie, proti ktorému Talianska

republika nenamietala, vyplýva, že krátke obdobie stanovené schémou pomoci bolo v podstate porovnateľné s časovým obdobím potrebným pre naplánovanie, začatie a úspešné ukončenie prijatia na kótovanie, vzhľadom na predpisy vzťahujúce sa na, ktoré ukladajú záväzné podmienky, ktoré musia byť dodržané podnikmi, ktoré chcú byť kótované. Výhody poskytnuté spornými opatreniami, ako to uznala na pojednávaní aj Talianska republika, boli preto *de facto* prístupné len podnikom, ktoré už začali konanie týkajúce sa prijatia na kótovanie, podnikom, ktoré prinajmenšom zamýšľali, že tak urobia, a takým podnikom, ktoré boli pripravené vyvinúť takúto iniciatívu vo veľmi blízkej dobe.

121 Pokiaľ spoločnosti prijaté na kótovanie počas obdobia platnosti dotknutej schémy pomoci využívali zníženia daní – konkrétne zníženie sadzby dane z príjmov a zníženie zdaniteľného príjmu, ktoré sa uplatňovali popri bežnom odpote nákladov spojených s kótovaním – ku ktorým nemajú prístup podniky, ktoré neuskutočnili operácie uvedené v týchto opatreniach, využili výhody, na ktoré by nemali nárok v rámci normálneho uplatnenia daňového režimu. Z tohto dôvodu sú sporné opatrenia selektívne.

122 Okrem toho sú sporné opatrenia selektívne v tom, že v skutočnosti zvýhodňujú spoločnosti registrované v Taliansku oproti tým spoločnostiam, ktoré tam nie sú registrované (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Súdneho dvora zo 14. júla 1983, Komisia/Taliansko, 203/82, Zb. s. 2525). Ako totiž správne zdôrazňuje Komisia v bode 30 napadnutého rozhodnutia, daňový stimul poskytnutý ako odchýlka od bežného daňového režimu uplatňujúceho sa na všetky podniky zdaniteľné v Taliansku, ktoré sa nechajú prijať na kótovanie na regulovanom trhu, zvýhodňuje predovšetkým spoločnosti registrované v Taliansku. Navyše, čo sa týka týchto spoločností, zníženia dane sa uplatňujú na príjmy dosiahnuté na svetovej úrovni, kým v prípade zahraničných spoločností sa uvedené zníženia uplatňujú len na príjmy dosiahnuté v Taliansku.

123 Tento záver nemôže spochybniť ani tvrdenie Talianskej republiky, podľa ktorého sa selektívna povaha musí posudzovať výlučne na základe porovnania jednak situácií, na ktoré sa vzťahuje, a jednak situácií, ktoré vylučuje, a nie na základe vzájomného porovnania situácií, na ktoré sa predmetné opatrenie vzťahuje. V tomto ohľade treba pripomenúť, že cieľom článku 87 ods. 1 ES je zakázať akúkoľvek pomoc, ktorá by mohla zvýhodňovať „určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovarov“, pričom opatrenie pomoci definuje v závislosti od jeho účinkov. Nič teda nebráni tomu, ako to správne zdôrazňuje Komisia, aby určité opatrenie, ktoré sa už obmedzuje na určité stanovené subjekty – v prejednávanej veci na spoločnosti kótované na burze – vo väčšej miere zvýhodňovalo určitých príjemcov – v prejednávanej veci talianske spoločnosti, v prípade ktorých sa zníženia dane uplatňujú na zisky dosiahnuté na svetovej úrovni – pred inými spoločnosťami, ktoré tiež požívajú výhody uvedenej schémy pomoci, konkrétne pred zahraničnými podnikmi, v prípade ktorých sa zníženia dane uplatňujú výlučne na zisky dosiahnuté v Taliansku.

124 Z predchádzajúceho vyplýva, že sporné opatrenia zvýhodňujú „určitých podnikateľov“ v zmysle článku 87 ods. 1 ES. Treba preto skúmať, či je rozlišovanie zavedené uvedenými opatreniami odôvodnené povahou a všeobecnou štruktúrou daňového systému, v ktorom sa uplatňujú.

– O odôvodnení sporných opatrení povahou a štruktúrou talianskeho daňového systému

125 V tomto ohľade treba spresniť, že ak sa takéto rozlišovanie zakladá na iných cieľoch, ako sú ciele sledované všeobecným systémom, sporné opatrenie sa v zásade považuje za spôsobujúce podmienku selektívnosti stanovenú v článku 87 ods. 1 ES (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 2. júla 1974, Taliansko/Komisia, 173/73, Zb. s. 709, bod 33, a Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, už citovaný v bode 107 vyššie, bod 49). Nemeckému štátu, ktorý zaviedol takéto rozlišovanie medzi podnikmi v daňovej oblasti, navyše

prináleží, aby preukázal, že toto rozlišovanie je skutočne odôvodnené povahou a štruktúrou dotknutého systému (rozsudok Holandsko/Komisia, už citovaný v bode 117 vyššie, bod 43).

126 Podľa talianskej republiky zníženie dane predstavuje daňový stimul na účely kótovania spoločností, ktorých sa týka sporná schéma pomoci, vzhľadom na skutočnosť, že akákoľvek spoločnosť, ktorá chce byť prijatá na kótovanie na burze alebo na inom regulovanom trhu musí znášať významné finančné zaťaženie. Uvedené opatrenia teda zodpovedajú osobitnej situácii spoločností, ktoré zamýšľali dať sa prijať na kótovanie, ktorá sa objektívne líši od situácie iných spoločností.

127 V tomto ohľade Komisia v odôvodnení č. 27 napadnutého rozhodnutia spresňuje, že sporné opatrenia nezodpovedajú žiadnemu relevantnému rozlišovaniu z daňového hľadiska medzi situáciou spoločností kótovaných na burze alebo inom regulovanom trhu a nekótovaných spoločností.

128 Treba teda overiť, či Komisia z právneho hľadiska správne vylúčila existenciu akejkoľvek vzájomnej súvislosti medzi spornými opatreniami a osobitnou objektívnou situáciou ich príjemcov.

129 V tomto ohľade je potrebné samostatne preskúmať obe dotknuté opatrenia.

130 Na druhej strane, ako to správne zdôrazňuje Komisia v odôvodnení č. 27 napadnutého rozhodnutia, keďže sa daňové zníženia upravené v článku 11 DL 269/2003 priznávali pri prijatí na kótovanie, uplatňovali sa na budúce zisky dosiahnuté podnikmi príjemcami, ktoré nijako nesúvisia so skutočnosťou, že boli príjemcovia prijatí na kótovanie, ani s finančným zaťažením znášaným v dôsledku prijatia na kótovanie, ani s akoukoľvek údajnou nevýhodou vyplývajúcou z tejto osobitnej situácie. Okrem toho nie je schéma pomoci vzhľadom na svoju krátku dobu uplatnenia odôvodniteľná ani z hľadiska jej osobitných cieľov, konkrétne išlo o podporu kótovania podnikov, pretože *de facto* vylučuje mnoho potenciálnych príjemcov.

131 Talianska republika navyše nepreukázala žiadnu súvislosť medzi osobitnými charakteristickými znakmi spoločností prijatých na kótovanie – a najmä údajnými nevýhodami vyplývajúcimi z kótovania z hľadiska prístupu na kapitálový trh a organizačných nákladov – a uvedenými opatreniami.

132 Preto aj za predpokladu, že by kótované spoločnosti mohli mať iné charakteristické znaky ako majú nekótované spoločnosti, najmä čo sa týka prístupu na kapitálový trh a organizačných nákladov, treba uviesť, že daňové zníženia uvedené v článku 11 DL 269/2003 nijako nesúvisia s uvedenými charakteristickými znakmi.

133 Na druhej strane, ako to správne zdôrazňuje Komisia v odôvodnení č. 28 napadnutého rozhodnutia, odpôčet od zdaniteľného príjmu upravený v článku 1 ods. 1 písm. d) DL 269/2003, ktorý sa uplatňuje popri bežnom odpôcte nákladov, taktiež predstavuje výnimočnú pomoc. Aj za predpokladu, že ho bolo možné považovať za odôvodnený osobitným cieľom podpory kótovania spoločností sledovaným schémou pomoci, pravdou opätovne ostáva, ako z právneho hľadiska správne uviedla Komisia, že z dôvodu svojej krátkej doby platnosti je v rozpore s uvedeným cieľom, pretože fakticky vylučuje mnoho potenciálnych príjemcov.

134 Okrem toho na rozdiel od tvrdení Talianskej republiky neexistuje v napadnutom rozhodnutí nijaký rozpor v tom, že v ňom Komisia zdá sa vylúčiť akúkoľvek možnosť odôvodnenia daňových stimulov upravených v článku 11 DL 269/2003, ktoré by sa zakladalo na povahe a štruktúre systému (odôvodnenie č. 27 napadnutého rozhodnutia), pričom naopak uznala možnosť odôvodnenia daňových stimulov upravených v článku 1 ods. 1 písm. d) DL 269/2003 (odôvodnenie č. 28 napadnutého rozhodnutia).

135 V tomto ohľade Komisia, čo sa týka prvého opatrenia, oprávnene okamžite vylúčiť akúkoľvek možnosť odôvodnenia, pretože uvedené opatrenie nesúvisí so žiadnou osobitnou situáciou, ktorá by bola vlastná spoločnostiam prijatým na kótovanie, a čo sa týka druhého opatrenia, oprávnene vylúčiť akékoľvek odôvodnenie v prejednávanej veci, a to potom, ako uviedla, že by takéto opatrenie prípadne mohlo byť odôvodnené, pokiaľ sa týka nákladov spojených s kótovaním.

136 Preto treba dospieť k záveru, že Komisia neporušila článok 87 ods. 1 ES, keď sa domnievala, že sporné opatrenia zvýhodňujú „určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru“, a že v prípade neexistencie priamej súvislosti medzi uvedenými opatreniami a cieľom schémy pomoci tieto opatrenia nezodpovedajú povahe a štruktúre talianskeho daňového systému.

137 Tento záver nemožno vyvrátiť údajnou koherenciou medzi spornými opatreniami a skoršími analogickými opatreniami, konkrétne Super DIT, na ktorú poukazuje Talianska republika.

138 V tomto ohľade Talianska republika nepreukázala existenciu takejto koherencie.

139 Najskôr treba uviesť, že existuje prerušenie kontinuity týchto dvoch schém, keďže Super DIT bol zrušený v roku 2001, hoci sa prechodne naďalej uplatňoval na spoločnosti, ktoré k 30. júnu 2001 zvýšili svoje základné imanie, kým sporné opatrenia boli zavedené v októbri 2003.

140 Navyše rozsah pôsobnosti oboch schém je úplne odlišný. Super DIT stanovoval zníženie sadzieb dane, ktoré sa uplatňovali výlučne na bežný výnos zo zvýšenia investovaného kapitálu, pre spoločnosti, ktorých cenné papiere sú prijaté na regulovanom trhu v troch zdaňovacích obdobiach nasledujúcich po období prvého kótovania. Ako to zdôrazňuje Komisia, Super DIT mal za cieľ zmierniť penalizáciu prílivu nového rizikového kapitálu pri príležitosti kótovania, ktoré je z daňového hľadiska menej výhodné ako financovania prostredníctvom úveru. Sporné opatrenia naopak stanovujú jednak zníženia sadzieb dane, ktorá sa uplatňuje na celkový príjem, a jednak odpôčet nákladov na prijatie na kótovanie, ktorý sa poskytuje popri bežnom odpôcte.

141 V každom prípade aj za predpokladu, že by obe po sebe idúce opatrenia zodpovedali logike kontinuity a rozšírenia, tento aspekt sám osebe nestačí na preukázanie toho, že sporné opatrenia zodpovedajú povahe a štruktúre systému, keďže sa Komisia, ako sa to konštatovalo v bode 75 vyššie, nevyjadrila k tomu, či Super DIT je alebo nie je štátnou pomocou.

142 Čo sa týka tvrdenia Talianskej republiky vyplývajúceho v podstate z koherencie nerovnakého zaobchádzania s rezidentmi a nerezidentmi s vnútorným daňovým systémom, treba pripomenúť, že v prejednávanej veci účinky sporných opatrení nevyplývajú zo stanovenia základu dane ako takého, a teda z odlišných spôsobov zdaňovania, na ktorých koherenciu poukazovala Talianska republika. Tieto účinky, ako správne tvrdí Komisia, vyplývajú skôr z výberu spojiť dotknuté zisky so základom dane, čo predstavuje výber vzdialený logike daňového systému. Inými slovami výhody týkajúce sa v podstate podpory kótovania na regulovanom trhu sa uplatňujú na základ dane, ktorý nijako nesúvisí s kótovaním. V dôsledku toho, hoci výhoda vyplýva z prijatia na kótovanie, schéma pomoci prakticky vedie k poskytnutiu odlišnej výhody v závislosti od toho, či je príjemca primárne usadený v Taliansku alebo inde.

143 Z predchádzajúceho vyplýva, že tretí žalobný dôvod sa musí zamietnuť v rozsahu, v ktorom sa zakladá na porušení článku 87 ods. 1 ES.

O vplyve sporných opatrení na obchod v rámci Spoločenstva a hospodársku súťaž

Tvrdenia účastníkov konania

144 V rámci štvrtého žalobného dôvodu Talianska republika spochybňuje analýzu Komisie v súvislosti s dvoma podmienkami týkajúcimi sa vplyvu na hospodársku súťaž a vplyvu na obchod v rámci Spoločenstva.

145 Podľa Talianskej republiky vplyv na hospodársku súťaž je na základe vlastnej definície zmenou existujúcej rovnováhy hospodárskej súťaže, pričom ide o účinok, ktorý možno posúdiť len počas určitej doby trvania. Komisia nespresnila dôvody, pre ktoré sporné opatrenia napriek ich krátkosti trvania a ich obmedzenej výške mali samé osebe schopnosť trvale zmeniť hospodársku rovnováhu. Talianska republika v tomto ohľade uvádza judikatúru, podľa ktorej pomoc v relatívne obmedzenej výške môže mať vplyv na obchod vtedy, „keď oblasť, v ktorej pôsobí podnik príjemca, je charakterizovaná silnou konkurenciou“, a to s cieľom dospieť k záveru, že Komisia bola povinná uskutočniť dokonca systematickú analýzu oblastí, v ktorých mohli pôsobiť rôzni príjemcovia sporných opatrení, a tiež analýzu existujúcej hospodárskej súťaže v týchto oblastiach, k čomu v tejto veci vôbec nedošlo.

146 Hoci bolo nutné uskutočniť hospodársku analýzu, Komisia sa uspokojila so všeobecnými tvrdeniami bez toho, aby rozlíšila medzi odvetviami Spoločenstva a výlučne vnútroštátnymi odvetviami, hoci pripustila, že určité príjemcovia pomoci mohli pôsobiť len v týchto výlučne vnútroštátnych odvetviach.

147 Komisia okrem toho nepreukázala, že sporné opatrenia predstavujú prevádzkovú pomoc. Práve naopak tieto opatrenia podľa Talianskej republiky podporovali majetkové posilnenie spoločností po ich prijatí na burzu. Vzhľadom na to, že išlo o štrukturálne opatrenia, a nie o prevádzkovú pomoc, ich predpokladaný vplyv na hospodársku súťaž mala Komisia riadne analyzovať.

148 Čo sa osobitne týka skreslenia hospodárskej súťaže, Talianska republika tvrdí, že vo vzťahu k príjemcom schémy pomoci zohľadneným v napadnutom rozhodnutí, teda najvýznamnejším subjektom na trhu, nie je daňové zvýhodnenie, ktoré môže predstavovať celkovú úsporu 11,7 milióna eur počas troch rokov uplatnenia zníženej sadzby, samé osebe spôsobilé mať podstatný vplyv na konkurenčné postavenie týchto podnikov vzhľadom na ich obrat, ibaže by sa uskutočnilo podrobné vyšetrovanie, k čomu v prejednávanej veci nedošlo.

149 Nakoniec, keďže cieľom zníženia sadzby dane bolo zrovnoprávniť spoločnosti, ktoré boli

prijaté na kótovanie a znášajú zvýšené náklady, s nekótovanými spoločnosťami a spoločnosťami, ktoré neboli prijaté na kótovanie, toto zníženie dane nepredstavovalo výhodu pre spoločnosti prijaté na kótovanie, a z tohto dôvodu nijako nenarúšalo hospodársku súťaž.

150 Komisia popiera tvrdenia Talianskej republiky.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

151 Článok 87 ods. 1 ES zakazuje pomoc, ktorá ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi a narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže.

152 V rámci svojho posúdenia týchto dvoch podmienok nie je Komisia povinná preukázať skutočný vplyv pomoci na obchod medzi členskými štátmi a skutočné skreslenie hospodárskej súťaže, ale len preskúmať, či uvedená pomoc môže tento obchod ovplyvniť a narušiť hospodársku súťaž (pozri rozsudok z 15. decembra 2005, Taliansko/Komisia, už citovaný v bode 69 vyššie, bod 111 a tam citovaný judikatúru).

153 Najmä pokiaľ finančná pomoc poskytnutá členským štátom posilňuje postavenie jedného podniku vo vzťahu k ostatným konkurenčným podnikom v obchode v rámci Spoločenstva, musí sa tento obchod považovať za ovplyvnený takou pomocou. Navyše nie je nevyhnutné, aby sa podniky, príjemcovia pomoci, sami zúčastnili na obchode v rámci Spoločenstva. Ak totiž členský štát poskytne podniku pomoc, možno činnosť v rámci štátu udržať alebo zvýšiť s takým následkom, že sa šance podnikov so sídlom v iných členských štátoch vstúpiť na trh tohto členského štátu znížia. Okrem toho posilnenie podniku, ktorý sa až do tej doby nezúčastňoval na obchode v rámci Spoločenstva, ho môže doviesť do situácie, ktorá mu umožní preniknúť na trh iného členského štátu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. decembra 2005, Taliansko/Komisia, už citovaný v bode 69 vyššie, body 115 a 117 a tam citovaný judikatúru).

154 Dokonca aj pomoc relatívne malého rozsahu je schopná ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, ak v odvetví, kde pôsobia podniky príjemcovia pomoci, vládne silná konkurencia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. apríla 1998, Vlaams Gewest/Komisia, T-214/95, Zb. s. II-717, bod 49).

155 Ďalej, podľa ustálenej judikatúry, pokiaľ orgán verejnej moci zvýhodňuje nejaký podnik pôsobiaci v odvetví vyznačujúcim sa intenzívnou konkurenciou tým, že mu poskytne výhodu, dochádza k narušeniu hospodárskej súťaže alebo k nebezpečenstvu takého narušenia. Ak je výhoda malá, dochádza síce k malému narušeniu hospodárskej súťaže, ale stále pôjde o narušenie hospodárskej súťaže. Zákaz uvedený v článku 87 ods. 1 ES sa však uplatňuje na akúkoľvek pomoc, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže, bez ohľadu na jej výšku, pokiaľ má vplyv na obchod medzi členskými štátmi (rozsudok Vlaams Gewest/Komisia, už citovaný v bode 154 vyššie, bod 46).

156 Z odôvodnení 34 až 36 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia v súlade s citovanou judikatúrou preskúmala, či sporné opatrenia môžu narušať hospodársku súťaž a ovplyvňovať obchod medzi členskými štátmi. Sporné opatrenia podľa nej zlepšujú konkurenčné postavenie a finančnú schopnosť spoločností príjemcov pomoci, ktoré môžu pôsobiť na medzinárodných trhoch a na trhoch charakterizovaných intenzívnou hospodárskou súťažou, čo môže navyše zvýhodňovať talianskych príjemcov pomoci pôsobiacich na trhoch, na ktorých dochádza k obchodu v rámci Spoločenstva. Komisia tiež spresňuje, že spoločnosti príjemcovia pomoci pôsobia v rôznych odvetviach, ktoré sú všetky otvorené medzinárodnej hospodárskej súťaži, od priemyselných odvetví po služby vo verejnom záujme, a že výhody plynúce zo zníženia daní sú podstatné, pretože môžu dosiahnuť až 11,7 milióna eur na príjemcu počas troch rokov platnosti schémy pomoci.

157 Na rozdiel od tvrdení Talianskej republiky však Komisia nebola povinná preukázať „trvalý“ vplyv na hospodársku súťaž, ani uskutočniť podrobnejšie preskúmanie v súvislosti s podstatným vplyvom sporných opatrení na konkurenčné postavenie ich príjemcov, a o to menej v súvislosti s ich obratom. Judikatúra totiž nevyžaduje, aby skreslenie hospodárskej súťaže alebo hrozba takéhoto skreslenia a vplyv na obchod v rámci Spoločenstva boli citeľné alebo podstatné (rozsudok Diputación Foral de Álava a i./Komisia, už citovaný v bode 120 vyššie, bod 78). Okrem toho, ako sa uviedlo v bodoch 155 a 156 vyššie, okolnosť uvádzaná Talianskou republikou týkajúca sa veľkosti pomoci nie je v prejednávanej veci relevantná v prípade, že podniky príjemcovia pomoci pôsobia v odvetviach otvorených hospodárskej súťaži.

158 Navyše, ako sa už uviedlo v bode 87 vyššie, čo sa týka pomoci, ktorá nebola oznámená Komisii, rozhodnutie konštatujúce nezlučiteľnosť tejto pomoci so spoločným trhom sa nemusí nevyhnutne zakladať na preukázaní skutočného účinku tejto pomoci na hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi.

159 Okrem toho, na rozdiel od toho, čo tvrdí Talianska republika, skutočnosť, že určité podniky príjemcovia pomoci môžu pôsobiť len na vnútroštátnych trhoch, neukladá Komisii povinnosť uskutočniť podrobnú analýzu.

160 V každom prípade, ako sa uviedlo v bode 69 vyššie, v prípade schémy pomoci sa Komisia môže obmedziť na preštudovanie jej všeobecných charakteristických znakov bez toho, aby bola povinná skúmať každý osobitný prípad jej uplatnenia s cieľom overiť, či táto schéma obsahuje prvky pomoci. Okolnosť, že z nej v prejednávanej veci plynú výhody aj príjemcom, ktorý pôsobia len na vnútroštátnych trhoch, nespochybňuje toto zistenie, ktoré je dostatočné na účely uplatnenia článku 87 ods. 1 ES na schému pomoci (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok z 15. decembra 2005, Taliansko/Komisia, už citovaný v bode 69 vyššie, body 91 a 92 a tam citovaný judikatúru).

161 Čo sa týka tvrdenia Talianskej republiky založeného na tom, že zníženie dane má v podstate za cieľ neutralizovať znevýhodnenie, ktoré podniky príjemcovia pomoci znášajú z dôvodu ich kótovania, treba zdôrazniť, že skutočnosť, že sporné štátne opatrenia slúžia na kompenzáciu zvýšených nákladov, ktoré podniky príjemcovia znášali v dôsledku ich prijatia na kótovanie, im nemôže umožniť vymaňovať sa z kvalifikácie za štátnu pomoc v zmysle článku 87 ES (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 5. októbra 1999, Francúzsko/Komisia, C-251/97, Zb. s. I-6639, bod 47).

162 Nakoniec čo sa týka rozlíšenia, ktoré sa Talianska republika snaží uskutočniť medzi prevádzkovou pomocou a štrukturálnou pomocou, treba zdôrazniť, že v súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 152 až 155 vyššie je toto rozlíšenie irelevantné na účely preskúmania tohto žalobného dôvodu. Každé poskytnutie pomoci podniku, ktorých vykonáva svoje činnosti na trhu

Spoločenstva, môže spôsobiť skreslenie hospodárskej súťaže a ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi (rozsudok Diputación Foral de Álava a i./Komisia, už citovaný v bode 120 vyššie, bod 72).

163 Vzhľadom na to je potrebné štvrtý žalobný dôvod takisto zamietnuť ako nedôvodný v rozsahu, v ktorom sa zakladá na porušení článku 87 ods. 1 ES.

O kvalifikácii sporných opatrení ako prevádzkovej pomoci a ich nezlučiteľnosti so spoločným trhom

Tvrdenia účastníkov konania

164 Talianska republika spochybňuje posúdenie Komisie týkajúce sa nezlučiteľnosti schémy pomoci so spoločným trhom.

165 Po prvé tvrdí, že aj za predpokladu, že by sporné opatrenia boli prevádzkovou pomocou, táto skutočnosť nebráni tomu, aby spadali do pôsobnosti článku 87 ods. 3 písm. c) ES. V tomto ohľade odkazuje Talianska republika tiež na rozhodnutie Komisie 2000/410/ES z 22. decembra 1999 o schéme pomoci, ktorú Francúzsko zamýšľalo vykonať v prospech francúzskeho prístavného odvetvia [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 155, 2000, s. 52), v ktorom Komisia pripustila zákonnosť prevádzkovej pomoci na základe určitých okolností – ako boli obmedzený hospodársky dopad pomoci, okolnosť, že príjemcami pomoci boli malé a stredné podniky a neexistencia námietok zo strany tretích osôb – ktoré sú v prejednávanej veci prítomné. Komisia teda mala pripustiť zákonnosť spornej schémy pomoci alebo aspoň konkrétne odôvodniť svoj záver týkajúci sa nezlučiteľnosti tejto pomoci so spoločným trhom, ktorý nemožno založiť na kvalifikácii tejto pomoci ako prevádzkovej pomoci.

166 Po druhé Talianska republika tvrdí, že sporné opatrenia v každom prípade predstavujú investičnú pomoc, keďže kótovanie na burze so sebou prináša náklady súvisiace s majetkovým a štrukturálnym posilnením spoločnosti príjemcu pomoci a teda náklady s trvalým úžitkom, a síce investície.

167 Po tretie sa Talianska republika domnieva, že cieľ sledovaný spornými opatreniami, konkrétne zvýšenie a podpora kótovania na burze, je osobitným cieľom hospodárskej politiky, ktorý môže spadať do pôsobnosti článku 87 ods. 3 písm. c) ES.

168 Komisia popiera tvrdenia Talianskej republiky.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

169 Je potrebné pripomenúť, že Komisia disponuje pri uplatnení článku 87 ods. 3 písm. c) ES širokou mierou voľnej úvahy, z ktorej výkonu vyplývajú komplexné posúdenia hospodárskeho a sociálneho poriadku, ktoré musia byť vykonané v kontexte Spoločenstva. Súdne preskúmanie spôsobu vykonania tejto voľnej úvahy sa obmedzuje na overenie dodržania procesných predpisov a povinnosti odôvodnenia, ako aj na overenie vecnej správnosti skutkových okolností, z ktorých sa vychádza, a neexistencie nesprávneho právneho preskúmania, zjavne nesprávneho posúdenia skutkových okolností alebo zneužitia právomoci (pozri rozsudok Súdneho dvora z 29. apríla 2004, Taliansko/Komisia, C-372/97, Zb. s. I-3679, bod 83 a tam citovanú judikatúru).

170 Z judikatúry okrem toho vyplýva, že zákonnosť rozhodnutia Komisie, ktoré konštatuje, že nová pomoc nespĺňa podmienky pre uplatnenie výnimky podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES, musí byť posudzovaná len v zmysle tohto ustanovenia, a nie podľa predchádzajúcej rozhodovacej praxe Komisie, aj keby sa považovala za ustálenú (pozri v tomto zmysle rozsudok

Súdneho dvora z 30. septembra 2003, Freistaat Sachsen a i./Komisia, C-57/00 P a C-61/00 P, Zb. s. I-9975, body 52 a 53, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. júna 2005, Regione autonoma della Sardegna/Komisija, T-171/02, Zb. s. II-2123, bod 177).

171 V prejednávanej veci Komisia v odôvodnení č. 45 napadnutého rozhodnutia dospela ku kvalifikácii sporných opatrení ako prevádzkovej pomoci, ktorá nespadá pod výnimku stanovenú v článku 87 ods. 3 písm. c) ES, ktorá sa týka rozvoja určitých činností alebo určitých hospodárskych oblastí, a teda ako nezlučiteľných so spoločným trhom, pričom spresnila, že „daňové úľavy poskytované predmetnou schémou nie sú spojené so špecifickými investíciami, s vytvorením pracovných miest alebo so špecifickými projektmi“.

172 Nemožno sa však domnievať, že pri tomto zistení došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu. Dotknuté opatrenia totiž neslúžia na podporu rozvoja určitej činnosti alebo určitej hospodárskej oblasti, ale len na jednoduché zníženie zaťaženia bežne znášaného dotknutými podnikmi v rámci ich hospodárskej činnosti.

173 Čo sa týka najskôr možnosti, že by sa schéma pomoci, hoci aj prevádzkovej, mohla ako tvrdí Talianska republika považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom, treba pripomenúť, že prevádzková pomoc v zásade nepatrí do pôsobnosti článku 87 ods. 3 ES, pretože narúša podmienky hospodárskej súťaže v oblastiach, v ktorých je poskytovaná, pričom už zo svojej podstaty je nespôsobilá na dosiahnutie ktoréhokoľvek z cieľov stanovených v tomto ustanovení (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júna 1995, Siemens/Komisija, T-459/93, Zb. s. II-1675, bod 48 a tam citovanú judikatúru).

174 Táto pomoc sa môže považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom len vo výnimočných prípadoch. Ako však vyplýva zo spisu a napadnutého rozhodnutia, tieto osobitné prípady neboli v prejednávanej veci mysliteľné, ani na ne talianske orgány nepoukazovali, hoci im prislúchala povinnosť predložiť všetky dôkazy, ktoré by mohli Komisii umožniť overiť, že podmienky na uplatnenie požadovanej výnimky boli splnené (pozri v tomto zmysle rozsudok Regione autonoma della Sardegna/Komisija, už citovaný v bode 170 vyššie, bod 129, a tam citovanú judikatúru). Toto zistenie nemožno navyše spochybniť skoršou rozhodovacou praxou Komisie, aj keby sa považovala za ustálenú, tak ako to vyplýva z judikatúry citovanej v bode 170 vyššie.

175 Čo sa týka ďalej údajnej povahy sporných opatrení ako investičnej pomoci, Komisia, ako je to uvedené v bode 171 vyššie, správne vylúčila túto kvalifikáciu vzhľadom na skutočnosť, že poskytnuté daňové výhody nie sú spojené s konkrétnymi investíciami, s vytvorením pracovných miest alebo s osobitnými projektmi. Navyše treba konštatovať, že Talianska republika nepredložila žiaden dôkaz na podporu svojho tvrdenia týkajúceho sa takejto kvalifikácie.

176 Nakoniec, čo sa týka skutočnosti, že by opatrenia mohli byť odôvodnené ako opatrenia smerujúce k zvýšeniu a k podpore kótovania na burze, treba rozlišovať posúdenie týkajúce sa zníženia dane podľa článku 11 DL 269/2003 od posúdenia týkajúceho sa odpisu nákladov na kótovanie, ktorý sa priznáva popri bežnom odpise týchto nákladov od zdaniteľného príjmu podľa článku 1 ods. 1 písm. d) DL 269/2003.

177 Keďže zníženie dane závisí od celkových príjmov príjemcov pomoci, nie je priamo závislé od nákladov na kótovanie či ďalších údajných nevýhod spojených s prijatím na kótovanie. V dôsledku toho ho nemožno v žiadnom prípade kvalifikovať za opatrenie slúžiace na podporu kótovania na burze. Komisia sa preto v tomto ohľade nedopustila zjavného nesprávneho posúdenia.

178 Naopak odpis od zdaniteľného príjmu stanovený v článku 1 ods. 1 písm. d) DL 269/2003 v rozsahu, v ktorom závisí od nákladov na kótovanie, by v zásade mohol byť považovaný za

smerujúci k podpore kótovania na burze. Treba preto skúmať, či sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď tvrdila, že uvedené opatrenie nesledovalo cieľ, ktorý by mohol byť sledovaný článkom 87 ods. 3 písm. c) ES.

179 V tomto ohľade treba pripomenúť, že v súvislosti s uplatnením článku 87 ods. 3 ES disponuje Komisia širokou mierou voľnej úvahy, ktorej uplatnenie zahŕňa komplexné hodnotenia hospodárskej a sociálnej povahy, ktoré sa musia vykonať v kontexte Spoločenstva (pozri bod 169 vyššie).

180 Tiež treba pripomenúť, že prevádzková pomoc sa nepovažuje za pomoc, ktorá by mohla prispieť k dosiahnutiu jedného z cieľov sledovaných článkom 87 ods. 3 ES a možno ju povoliť len vo výnimočných prípadoch, ako je to spresnené v bode 174 vyššie.

181 Komisia však v prejednávanej veci vylúčila, že by sporné opatrenia mohli byť odôvodnené v rámci článku 87 ods. 3 písm. c) ES, pretože predstavujú prevádzkovú pomoc. Komisia najmä spresňuje, že „daňové úľavy poskytované predmetnou schémou... predstavujú jednoducho zníženie daňového zaťaženia, ktoré musia zúžastnené podniky podľa zákona znášať počas vykonávania svojej podnikateľskej činnosti, a preto je potrebné ich považovať za štátnu pomoc určenú na prevádzku podnikov, ktorá je nezlučiteľná so spoločným trhom“ (odôvodnenie č. 45 napadnutého rozhodnutia).

182 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Talianska republika, totiž kótovanie na burze samé osebe nie je špecifickou investíciou, pretože nepredstavuje náklad na hmotnú či nehmotnú investíciu, ani náklad na úľavy zamestnania nových pracovníkov spojeného s novou investíciou. Ide skôr o komplexnú operáciu, na základe ktorej spoločnosti, ktoré sa nechajú kótovať, sledujú finančné ciele týkajúce sa prístupu k určitým kapitálovým zdrojom.

183 Navyše samotná okolnosť, že sporné opatrenia majú za cieľ zvýšenie počtu spoločností kótovaných na burze, čo je podľa Talianska republika cieľom vnútroštátnej hospodárskej politiky, nestačí na to, aby spadali pod výnimku stanovenú v článku 87 ods. 3 písm. c) ES. Ako totiž konštatoval Súd prvého stupňa, sporné pomoci nespĺňajú dve podmienky, podľa ktorých musí byť pomoc určená na uľahčenie rozvoja určitých činností alebo určitých hospodárskych oblastí a nesmie meniť podmienky obchodu v rozsahu, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom.

184 Preto sa treba domnievať, že komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že sporné opatrenia predstavujú prevádzkovú pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom a že nespádajú pod výnimku stanovenú v článku 87 ods. 3 písm. c) ES.

185 Preto treba zamietnuť aj piaty dôvod v rozsahu, v ktorom sa zakladá na porušení článku 87 ods. 3 písm. c) ES.

186 Keďže vzhľadom na predchádzajúce úvahy nemožno prijať žiaden dôvod uvádzaný Talianskou republikou, je potrebnú žalobu zamietnuť.

O trovách

187 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Talianska republika nemala vo veci úspech, je potrebné ju zaviazať na náhradu trov konania v súlade s návrhmi Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŮA (tretia komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**
2. **Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.**

Azizi

Cremona

Frimodt Nielsen

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 4. septembra 2009.

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu

1. Sporné vnútroštátne opatrenia
2. Správne konanie a napadnuté rozhodnutie

Konanie a návrhy účastníkov konania

Právny stav

1. O porušení zásady kontradiktornosti

O prvom žalobnom dôvode založenom v podstate na porušení podstatných formálnych náležitostí v súvislosti so začatím konania vo veci formálneho zisťovania

Tvrdenia účastníkov konania

Posúdenie Súdom prvého stupňa

O časti tretieho žalobného dôvodu založenej na porušení podstatných formálnych náležitostí

Tvrdenia účastníkov konania

Posúdenie Súdom prvého stupňa

2. O nedostatku odôvodnenia

Tvrdenia účastníkov konania

Posúdenie Súdom prvého stupňa

O nedostatku odôvodnenia vyplývajúcom z toho, že Komisia nezohľadnila existenciu opatrenia s podobnými vlastnosťami ako mali sporné opatrenia v talianskom právnom poriadku

O nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v súvislosti so selektívnou povahou sporným

opatrení

O nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v súvislosti s vplyvom sporných opatrení na hospodársku súťaž a obchod v rámci Spoločenstva

O nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v súvislosti s nezlučiteľnosťou sporných opatrení so spoločným trhom

3. O porušení článku 87 ES

O selektívnosti výhody priznanej spoločnostiam nedávno kótovaným na burze

Tvrdenia účastníkov konania

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- O a priori selektívnej povahe sporných opatrení
- O odôvodnení sporných opatrení povahou a štruktúrou talianskeho daňového systému

O vplyve sporných opatrení na obchod v rámci Spoločenstva a hospodársku súťaž

Tvrdenia účastníkov konania

Posúdenie Súdom prvého stupňa

O kvalifikácii sporných opatrení ako prevádzkovej pomoci a ich nezlučiteľnosti so spoločným trhom

Tvrdenia účastníkov konania

Posúdenie Súdom prvého stupňa

O trovách

* Jazyk konania: taliančina.